

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפֹאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

הַשַּׁפ"ב

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החוזה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודישו, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א. איך אפשר להיות בשמחה?
- ב. איך אני יכול להתחזק מעמד כשהילדים שלי לא לומדים בכרסלב?
- ג. האם מתגר לומר תהלים בלילה?
- ד. האם צריכים ללכת לחפש בדיונות?
- ה. יישר כח על כל העצות, השעורים והדרשות.
- ו. מה הספור שרבונו ספר "כך מנהיג השם יתברך את עולמו"?
- ז. מה עושים עם ילד שמרטיב?
- ח. איך גורמים שהחג יהיה שמח?
- ט. האם דברתי כראוי אל הילדים מקדשה?
- י. מה עושים כשהאשה מאד מתנגזת ומרימה ידים?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. ללכת להתאזרר הפעל והאשה ביחד
- ב. למה ללכת בלבוש גס? חשכתי שאתה נכון יותר
- ג. אבא הולך עכשו ללמד, אבא הולך לשעור
- ד. צריכים להפגש באפן אישי מפעם לפעם
- ה. אשריך שאתה מנצל את שנות נעוריך בתורה

ה. תבקשו מהשם יתברך על שדוד טוב.....

ה. בזה שהורדתם את השער פתחתם שער בשמים שיביא לישועות ורפואות.....

ו. חבל לבלות זמן יקר על דברים שלא נשארים.....

ז. לעשות שמחות פשוטות, אבל בשכל.....

ח. חדלו עוד מלהיות עניים, והיו משתמשים באוצרות שלכם.....

י. קבר רחל אשת רבי עקיבא זה לא נכון.....

י. דיקא על ידי ילדים שלום הבית מתחזק.....

יא. להשכיר דירה במקור שהנהגלה קבעה עכשו.....

יב. סעודה שלישית זה זמן של תקון המעשים, זמן של תשובה.....

יד. פרוטה ופרוטה מצטרפת.....

יד. יישר פח על התרומה היפה עבור הכולל.....

טו. תשאל את כל השאלות מהמורה צדק שליט"א.....

טו. מה לעשות לטובת הנשמה.....

איך אפשר להיות בשמחה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה השם ששוב סימתי תהלים, תודה על השעורים והמכתבים היפים, תודה על החזוק לומר תהלים, אני מרגישה כל כך טוב אחרי אמירת תהלים, זה נותן לי התחדשות והרבה פח.

יכמו כן תודה רבה על החזוק לומר את י"ג עקרי האמונה, ובמיוחד את הראשון; כל יום בדרך לבית הספר אני חוזרת פעם ועוד פעם על האני מאמין הראשון, זה מחזק את האמונה שלי, אני מתחילה לראות שהכל זה הקדוש ברוך הוא ואת הכל מנהיג הקדוש ברוך הוא.

אולי יש לראש הישיבה עצה עבורי, אני כל כך רוצה להיות שמחה, אבל אני מרגישה שליצור הרע פשוט מפריע שיש לי חיוך על הפנים, כל פעם אני מוצאת תרוץ אחר למה לא להיות שמחה.

ישר פח גדול על בית הספר בית פיגא, תענוג להיות ביחד עם כאלה בנות יקרות ומאירות.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת ה'תשפ"ב

... תחי'

קבלתי את המכתב.

רַבְּנּוֹ וַיִּלְסַפֵּר (סוף ספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת): "מַעֲשֵׂה הַיָּה בְּצַדִּיק אֶחָד, שֶׁנִּפְּלָ עָלָיו עֲצוּבוֹת, וְהַעֲצוּבוֹת כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרֵת עַל הַצַּדִּיק הִיא קָשָׁה מְאֹד עָלָיו, כִּי עָלָיו מִתְחַזְּקֵת בְּיוֹתֵר, וְרָצָה לְשַׁמַּח עֲצָמוֹ וּלְהָרִים עֲצָמוֹ וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוּם דָּבָר, כִּי בְּכָל דָּבָר שֶׁרָצָה לְשַׁמַּח עֲצָמוֹ מֵצָא לוֹ הַבְּעַל דָּבָר בְּתוֹכוֹ עֲצוּבוֹת, וְהִתְחִיל לְשַׁמַּח עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחַת 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי'; זֹאת הָרִי שְׂמִיחָה גְדוֹלָה, כִּי כַּמָּה יָרוּד וּפְחוּת שִׁיְהוּדִי רַק יִהְיֶה, הוּא עֲדִינָן לֹא גוֹי! אֶפְלוּ הִיְהוּדִי הַכִּי יָרוּד, הַפְּחוּת שֶׁבְּפְחוּתִים, הַקָּטָן שֶׁבְּקִטְנִים - הוּא עֲדִין אֶלְפֵי פְּעָמִים יוֹתֵר שָׁוֶה וְיוֹתֵר קְדוֹשׁ מִגּוֹי.

זֶה דָּבָר שֶׁמְשַׁמַּח, בְּדַבְרִים אַחֲרִים הַיֵּצֵר הָרַע יְכוּל לְשַׁבֵּר; הַיֵּצֵר הָרַע יְכוּל לְמַצֵּא חֲסִירוֹנוֹת בְּכָל דָּבָר, אַבְּל הַשְׂמִיחָה שֶׁל 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי' - זֶה מְגִיעַ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ, 'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עָלַי וְלֹא עֲשֵׂה אוֹתִי גוֹי'; בְּזֶה הַיֵּצֵר הָרַע לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר.

רַבְּנּוֹ מְסִיִּם אֶת הַסְּפוּר שֶׁהַצַּדִּיק הִתְחִיל לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשׁוֹ בְּזֶה, הוּא נִהְיֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׂמִיחַ, עַד שֶׁהוּא הִגִּיעַ לְשִׂמְחָה שֶׁהִיְתָה לְמִשְׁה רַבְּנּוֹ בְּעַת שְׁעָלָה לְשָׁמַיִם לְקַבֵּל אֶת הַלּוֹחֹת, עֵינַי שָׁם כָּל הַסְּפוּר בְּאַרְיִכוֹת.

זוֹהִי הַעֲצָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה; כְּשֶׁמִּתְבּוֹנְנִים בְּחֹסֵד הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁאֲנוּ יְהוּדִים, אֲנַחְנוּ לֹא גוֹיִם; זֶה דָּבָר שֶׁמְשַׁמַּח, כָּל שֶׁכֵּן שֶׁאֲנַחְנוּ מְלֵאִים בְּמִצְוֹת, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כָּל הַיּוֹם אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם, מִזֶּה נִהְיִים בְּשִׂמְחָה.

תְּהִיו חֲזִקִים בְּעַבֹּדַת הַשֵּׁם שְׁלָכֶם, תִּמְשִׁיכוּ לוֹמֵר תְּהִלִּים כָּל יוֹם וְתִשְׁנְנוּ אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאֲמוּנָה; בְּעֶקֶר אֶת הָאֲנִי מֵאֲמִין הִרְאִשׁוּן. אֲמוּנָה מִחֲזִקַת אֶת הָאָדָם בְּעוֹצְמָה שֶׁבְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי לְשַׁבֵּר.

וְעַל כָּלֵם, תְּדַבְּרוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְהַ שְׁלָכֶם; תִּבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָכֶם מֵהַ שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, תִּבְקְשׁוּ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אֲנִי רוֹצֵה לְחַיֵּךְ תָּמִיד, לְהִיּוֹת חַיּוּבִית, תָּמִיד לְזַכֵּר מִמְךָ"; בְּתַפְלָה יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל.

...

איך אני יכול להחזיק מעמד כשהילדים שלי לא לומדים בבית ספר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בעבר כתבתי מכתב לראש הישיבה שליט"א על הילדים שלי שהופכים אותם לבטיחיים במוסדות כדי להרויח עליהם כסף, אני מאד רוצה להכניס אותם למוסדות של ברסלב, אבל בינתיים אשתי לא רוצה לשמוע מזה.

אני מצית למה שראש הישיבה כתב לי [המכתב מובא בסוף מכתב זה] שלא אריב אתה, שלא אדבר מזה, אבל מה אני יכול לעשות? כל כך אכפת לי על הבנות שלי, אני כל כך רוצה שהן ילמדו בבית פיגא.

אמרת לי לבנות שלי בסעודה ששבת הוא היום הכי טוב בשבוע, אז הן אמרו לי שגם יום ראשון הוא היום הכי יפה בשבוע, כי גם ביום ראשון אין בית ספר.

אני מבקש שראש הישיבה לא יכעס עלי, אבל אני לא יכול לסבול את זה, אני רוצה שהבנות שלי יקבלו את החיים המתוקים שמקבלים אצל רבנו, מה אני יכול לעשות?

יישר פח

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אל תדחק את השעה; חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ד.): "כל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו", אסור להתעקש שמכרח להיות עכשוו כן וכך; אתה צודק בזה שאתה רוצה שהילדים שלך יקבלו את הלמודים כפי שאתה חי, אתה רוצה שגם הם יחיו עשרים וארבע שעות עם הקדוש ברוך הוא, שהם יחיו עם הודאה להשם יתברך, עם דבור אל השם יתברך; אבל אם אשתך מתעקשת, היא לא רוצה לשמע מכלום - תתנהג בשכל ואל תדבר מזה.

אתה הרי גר סמוך ונראה לציינו של הרבי הקדוש מסאטמר זכותו יגן עלינו, תעלה לשם בכל יום ותבקש עבורך, עבור הדורות שלך ועבור כל עם ישראל, בציון של צדיק אפשר לפעל ישועות גדולות. תספר כל מה שעובר עם הילדים שלך, עד כמה אתה רוצה שהם יקבלו חנוף קדוש, חנוף כשר; תבקש מהשם יתברך שהם יגדלו יהודים כשרים, ושכל הדורות יהיו כשרים.

את אשתך רק תבנה; תן לה מלים טובות, לאשה צריכים לתת הרבה מלים טובות. אם אין לך כסף - תרגיע אותה, תגיד לה: "עוד מעט יהיה שפע גדול, אני אתן לך כל מה שאת רוצה"; כך תכניס בבית את השכינה הקדושה, כל הברכות יהיו אצלך בבית. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

[המכתב המזכר לעיל:

הופכים את הילדים לבעייתיים, כדי לעשות מזה כסף

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחגכה, שנת ה'תשפ"ב לכבוד יקירי ... גרו יאיר

מאד אבקש ממך, אל תדבר עם אשתך בענין לשלוח את הילדים למוסדות שלנו, היא לא יכולה לסבול את זה, היא פשוט משתגעעת כשאתה מדבר מזה.

אני יודע שזה ממש הולך לך בחיים שילדיך יכנסו למוסד שלנו, אתה לא יכול לסבול שעושים מהם תיק, עושים מהם ילדים מיחדים, רוכבים עליך השם ישמרנו. כך עושים לצערנו עם עשרות ומאות ילדים, עושים מילדים ביזנס, הופכים אותם לבעייתיים כדי שהרשויות יתנו כסף השם ירחם. בכל זאת אבקש ממך, עזב את אשתך, היא לא יכולה לסבול את זה; כשהיא רק שומעת את המלה 'מוסדות ברסלב' - היא ממש משתגעעת.

יש לך בררה אחת, לך אל הקדוש ברוך הוא; תבקש ממנו: "רבונו של עולם, עזר לי שילדי יגדלו יראי שמים ובריאים ברוח ונפש, עזר לי

שְׁלֹדוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵי תְהִיָּה אֲמוּנָה בְּךָ הַשֵּׁם וְאֲמוּנָה בְּצַדִּיקִים, שֶׁהֵם יַחֲוֶה עִם צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים, שֶׁהֵם יִתְקַרְבוּ לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּיַחַד עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל".

זֶה הַדְּרָךְ לְקַבֵּל מַה שְׂרוֹצִים, מַה שְּׂצָרִיכִים; תְּפִלָּה וְשׁוֹב תְּפִלָּה. אַחַר יָקָר, תִּמְשִׁיךְ בְּעֶזְרָה לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, תִּעְזֹר לְמוֹסְדוֹת; אֲצִלִּי הַעֲקָר הוּא הַנֶּעֱר. יֵשׁ לִי כְּרוּף הַשֵּׁם הַרְּבֵה עֲבוּדָה, הַכֹּל טָפֵל אֲצִלִּי לְעֲמַת הַתְּלַמוּד תּוֹרָה וּבֵית הַסֵּפֶר לְבָנוֹת. בְּנֵתִים יֵשׁ לָנוּ כְּכָר מוֹסְדוֹת בְּשִׁלּוּשָׁה עָרִים, בְּיִלְיָא מְסֻבּוֹרָג, בְּקַרְיַת יוֹאֵל, וּבְלִיבְעֶרְטִי. עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים בְּמוֹנָסִי וְכֵן נִמְשִׁיךְ לְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם בְּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, הַבְּעַל תְּפִלָּה וְהַגְּבוּר עוֹבְרִים מְעִיר לְעִיר, וְכוּבְשִׁים הַכֹּל מִתּוֹךְ כּוֹנֵה אַחַת, לְהַחְזִיר אֶת כָּלָם לְמִלְךָ (סְפֹרִי מְעִשִׁיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ב).

"אֵין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל" – אָמַר רַבְּנוּ (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עח); אִם רַבְּנוּ אָמַר כֵּן – זֶה אֲכֵן כֵּן, אִזְ הָרִי צָרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד!

[...]

הָאֵם מְתָר לֹמֵר תְּהִלִּים בְּלִילָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מְאֹד נִהְיֵית מִהַשְּׁעוּרִים זֶה נוֹתֵן לִי הַרְּבֵה חֲזוּק.

מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת הָאֵם מְתָר לֹמֵר תְּהִלִּים בְּלִילָה, אֲנִי רוֹצֵה לֹמֵר תְּהִלִּים אֲבָל לֹא תִמֵּד יֵשׁ לִי זְמַן, אֲנִי רַק יְכוּלָה לֹמֵר בְּלִילָה.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – ה' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, כ' טַבַּת, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ב

... תְּחִי'

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ מְבִיא מְפוֹסְקִים (אֲשֶׁל אֲבָרְהָם מִהֶרֶב הַקְדוּשׁ מְבוֹטְשָׁא טָשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, אֵרַח חַיִּים סִימָן רַח, סְעִיף ב) שְׁמַתָּר לֹאמֵר תְּהֵלִים בְּלִילָה, כִּי אוֹמְרִים זֹאת בְּדֶרֶךְ בְּקִשָּׁה, אִזּוֹ אֵין זֶה בְּכָלֵל לְמוֹד תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב.

תַּתְחִיזְקוּ בְּאַמִּירַת תְּהֵלִים. רַבְּנֵנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עג) שְׁאַמִּירַת תְּהֵלִים מְבִיאָה לְדְבָרִים מְאֹד גְּדוּלִים, זֶה מְבִיא לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, זֶה מְרָאָה אֶת הַדֶּרֶךְ אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

חָשׁוּב לְדַעַת, כְּשֶׁאוֹמְרִים תְּהֵלִים אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֶה לֹא הַפְּסֵק; בְּאַמֶּת כָּל הַתְּהֵלִים הוּא הַהִתְבּוֹדָדוּת שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, רַבְּנֵנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן סח), דָּוִד הַמֶּלֶךְ לֹא הִיָּה יְכוּל לְהִתְבּוֹדֵד בְּמִשְׁנֵי הַיּוֹם, הוּא הִיָּה מֶלֶךְ, הוּא הִיָּה מְקַיֵּם בְּמִשְׁרָתוֹ וְחִילּוֹ; הָיָה לוֹ כָּל כָּף הַרְבֵּה צְרוּת, מִתִּי הוּא יְכַל לְהִתְבּוֹדֵד? אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ, כְּשֶׁהוּא הֵלֶךְ לִישׁוֹן, בְּמִטָּה הוּא דְבַר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִתַּחַת לְשִׁמְיָהּ הוּא בָּכָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ (תְּהֵלִים ו, ט): "אֲשַׁחֲהָ בְּכָל לֵילָה מִטְּתִי, בְּדַמְעָתִי עַרְשֵׁי אִמָּסָה", אֲנִי מְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלִילָה בְּמִטְּתִי, מִהִדְמָעוֹת שְׁלִי מִטְּתִי נִרְטָבְתִּי; אִזּוֹ טוֹב בְּעַת אֲמִירַת תְּהֵלִים לְשַׁלֵּב תְּפִלוֹת, בְּקִשׁוֹת וּשְׁבָחִים מְשֻׁלָּכִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל דְּרָכֵיכֶם.

...

הָאֵם צְרִיכִים לְלַכֵּת לְחַפֵּשׁ בְּזִיוּנוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה מְדַבֵּר תְּמִיד עַל הַמַּעֲלָה שֶׁל בְּזִיוּנוֹת, רְצִיטִי לְשֵׁאל הָאֵם זֶה גַּם אוֹמֵר שְׂאֶפְשָׁר לְלַכֵּת לְאִיזָה מְקוֹם שׂוֹדְעִים שְׁשֵׁם יִקְבְּלוּ בְּזִיוּנוֹת, לְמִשְׁלַל לְלַכֵּת לְבֵית הַמְּדַרְשׁ מְסִים שְׂאֲנִי לֹא מְכַרַח לְלַכֵּת לְשֵׁם, אֲבָל הֵייתִי נוֹהֵג לְהִתְפַּלֵּל שֵׁם לְפָנַי שְׁעִבְרָתִי לְעִיר אַחֲרָת, וְאֲנִי מְגִיעַ לְשֵׁם מִפְּעַם לְפַעַם, הָאֵם יֵשׁ עֲנִין לְלַכֵּת לְמְקוֹם שְׁמִקְבְּלִים בְּזִיוּנוֹת? אֲנִי לֹא מְדַבֵּר עַל בְּזִיוּנוֹת נוֹרְאִים, שְׂזוֹרְקִים אוֹתִי הַחוּצָה וְכַדוּמָה, אֲלֵא בְּזִיוּנוֹת שְׁקֻטִים שְׂאֲנִישִׁים מוֹדָאִים שְׁלֹא אֲרָגִישׁ בְּנַח שֵׁם. אֲנִי יְכוּל לְלַכֵּת לְשֵׁם וּלְקַבֵּל אֶת הָעֲלָבוֹנוֹת

ואקבל אותם בתקון, או שאני יכול ללכת למקום אחר שאין לי שם בעיות עם אף אחד.
מה האפן הנכון להתנהג?

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו אמנם מדבר על המעלה של קבלת בזיונות, אם שותקים ולא עונים - זה תקון גדול לעברות, מתקנים בזה הכל. מצד שני אומר רבנו (ספר המדות אות פחד, חלק ב', סימן ג): "מי שבורח מן הצרה, הוא פקח", אז מה אתה צריך לחפש לעצמך צרות? למה אתה צריך ללכת למקום שמציקים לך?

אנשי שלומינו היו אומרים, כדי לקבל את התקונים שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו): "ועקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק", - אין צורך לעבר את זה מאנשים, אלא אפשר לזכות לתקונים האלו מעצמו; כשאדם מסתכל על עצמו ורואה פיצד הוא נראה, איך הוא מתנהג, איך שהוא נופל למעשים לא טובים - זה הבזיון הכי גדול, ואם מקימים "ידם וישתק", ממשיכים הלאה בחיים, ממשיכים לעבד את השם - זה בעצמו תקון.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

יישר פח על כל העצות, השעורים וההדרשות

שאלה :

לקבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברוך ה', אני מודה להשם יתברך שסימתי עכשו בפעם העשירית ששה סדרי משנה, וגם גמרא מסכת יבמות שאני לומד על סדר הש"ס, אין לי מלים להודות לראש ישיבה שליט"א, ששנה את חיי לטובה.

בְּכֹל פֶּעַם שֶׁהֵיכָר הָרַע מְגִיעַ אֵלַי עִם הַטְּעָנוֹת שְׁלוֹ, לָמָּה נִהְיִיתִי מְשַׁגֵּעַ, לָמָּה הִתְחַלֵּיתִי לְחַפֵּשׂ לְעֵצְמִי דְרָכִים חֲדָשׁוֹת, אֲנִי שׁוֹב מִסִּתְּפֵל אֵיךְ הֵייתִי נִרְאָה לְפָנַי כּוֹ, אֲמַנֵּם הִלְכִיתִי בְּכֹל עָרֵב לְשַׁעוֹר, שֶׁמְגִיד הַשַּׁעוֹר שֶׁם בְּאֵמֶת מְסַר בְּלֹהֵט אֶת הַשַּׁעוֹר, אֲבָל לִי לֹא הָיָה שׁוֹם קָשֶׁר לָזֶה. וְעַכְשָׁו בְּרוּךְ הַשֵּׁם לֹא עוֹבֵר עָלַי יוֹם בְּלִי מִשְׁנִיזוֹת, גְּמָרָא, בְּרִיתָא, חֲמֵשׁ רִש"י, מְדַרְשׁ, לְקוּטִי מוֹהֵר"ן, שִׁיחוֹת הַר"ן, אוֹצֵר הָאֲמוֹנָה, עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה, תְּהִלִּים, שְׁלַחַן עֲרוּךְ מַחְבֵּר רַמ"א. וְאֲנִי עוֹד גַּם טְרוֹד בְּרוּךְ הַשֵּׁם עִם יְלָדֵי הַיְקָרִים בְּלִי עֵז הָרַע, אֲנִי עוֹבֵד בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וּבְכֹל זֹאת אֲנִי מִסְפִּיק הַרְבֵּה מְאֹד.

יִישֵׁר פֶּחַ עַל כָּל הַעֲצוֹת, הַשַּׁעוּרִים וְהַדְּרָשׁוֹת, הֵם מִמֶּשׁ אֲוִיר לְנִשְׁמָה, יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה יוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה בְּלִי הַפְּרָעוֹת עִם הַרְבֵּה הַצְּלָחָה וְנַחַת וְכָל טוֹב.

נ.ב. אֲנִי כוֹתֵב אֶת הַמְּכַתֵּב כְּדֵי לְהוֹדוֹת, לֹא בְּתוֹר שְׂאֵלָה.

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ב טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יְאִיר

קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּסִפּוּר הַרְאִשׁוֹן שֶׁרַבְּנוֹ סִפֵּר (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה א) אֵיךְ כּוֹלֵם דְּחוּ בְּדַבְרֵיהֶם אֶת הַשְּׁנִי לְמַלְכוּת, כְּשֶׁהָאֲדָם הַמְּשַׁנֵּה הַגִּיעַ לְשְׁנֵי לְמַלְכוּת וְדָחָה אוֹתוֹ בְּדַבְרֵיוֹ הוּא אָמַר לוֹ: "בְּיָדַי דָּבַר שְׁטוֹת סִפְרוֹ לְפָנֶיךָ", וְהוּא שָׁלַח אוֹתוֹ לְאַחִיו שֶׁמְמַנֶּה עַל הַעוֹפּוֹת, אוֹתוֹ אַח גַּם דָּחָה אוֹתוֹ בְּדַבְרֵיוֹ וְאָמַר: "רְאֵה שְׁשֻׁטוֹת סִפְרוֹ לְפָנֶיךָ", וְשָׁלַח אוֹתוֹ לְאַחִיו, שֶׁהוּא מְמַנֶּה עַל הַרוֹחוֹת; כָּל הָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים וְהַמְּשֻׁנִּים לְעֵגוֹ מֵהַשְּׁנֵי לְמַלְכוּת.

אוֹמֵר רַבְּנוֹ, הַשְּׁנִי לְמַלְכוּת בְּכָה מְאֹד וְלִכְלֵם הוּא עֲנָה בְּאוֹתוֹ לְשׁוֹן: "עַס אִיז בְּיָדַי יָא דָּא!" (בְּיָדַי יִשְׁנוּ!) הֵם אָמְרוּ לוֹ: "רְאֵה שְׁשֻׁטוֹת סִפְרוֹ לְפָנֶיךָ", וְהוּא אוֹמֵר לָהֶם בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "יִשְׁנוּ בְּיָדַי!" אוֹמֵר מוֹהֵרָא"ש, רַאשֵׁי הַתּוֹבוֹת שֶׁל הַמְּלִים: "בְּיָדַי יָא דָּא" (יִשְׁנוּ בְּיָדַי) הֵם "בְּיָד", רְאֵה מַה יֵשׁ לִי בְּיָד.

הַאֲנָשִׁים הַמְּשֻׁנִּים, הַמִּתְנַגְּדִים - עוֹשִׂים צְחוּק: 'זֶה לֹא מְקוֹם טוֹב', הֵם לוֹעֲגִים מֵהַעֲצוֹת שְׁאֵנוּ שׁוֹמְעִים מִרְבֵּנוּ; מֵהַ הַעֲצָה לֹא לְהִשָּׁבֵר? אֲנִי מִסְתַּכֵּל בֵּיד שְׁלִי! מֵהַ יֵשׁ לִי בֵּיד? אֲנִי רוֹאֶה מֵהַ רַבְּנוּ נוֹתֵן לִי; רַבְּנוּ נוֹתֵן לִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה, יֵשׁ לִי שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכֹל הַתּוֹרָה כְּלָה, אֲנִי מְסִיִּם בְּכֹל שְׁבֻעַ אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם רַש"י, יֵשׁ לִי שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, אֲנִי אוֹמֵר פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת; כִּבְרַר סִימְתִּי כִּמְהַ פְּעָמִים שֶׁשָׁה סֻדְרֵי מִשְׁנָה. כְּמוֹ כֵּן בְּגִמְרָא, וְכֵן הִלְאָה. אֲנִי מִסְתַּכֵּל בֵּידִי, אֲנִי רוֹאֶה מֵהַ יֵשׁ לִי בֵּיד, אֲנִי מִתְּפַלֵּל, אֲנִי מִתְּבוֹדֵד, אֲנִי חַי יָפֵה עִם אִשְׁתִּי, אֲנִי מְחַנֵּךְ אֶת יְלָדֵי, יֵשׁ לִי הַמּוֹן אוֹצְרוֹת בֵּיד.

זֶה הִיָּה הַחֻזֵק שֶׁל הַשְּׁנֵי לַמְּלָכוֹת, הוּא כָּל הַזְּמַן הַסְּתַכֵּל בֵּידוֹ, 'מֵהַ אֲנִי מִקְבֵּל אֶצֶל הַצַּדִּיק?' וְזֶה הַחֻזֵק שֶׁל תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ. כְּשֶׁבָּאִים מִתְּנַגְּדִים, הֵן מִתְּנַגְּדִים בְּדַמוֹת אָדָם, הֵן מִתְּנַגְּדִים בְּמַחַ הַמִּחְשָׁבָה, כָּל סוּגֵי הַבְּלָבוּלִים שְׁעוּלִים בְּמִקְרָבִים חֲדָשִׁים: 'אֲנִי כֵּן בְּמְקוֹם טוֹב? אֲנִי בְּמְקוֹם מְשֻׁעָ? כֵּן אֲחִזּוֹ מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה? לֹא אֲחִזּוֹ מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה?' - אִזּוֹ הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב הוּא לְהַסְתַּכֵּל: 'מֵהַ יֵשׁ לִי בֵּיד?'

כְּמוֹ שֶׁבְּגִשְׁמֵיּוֹת הָאָדָם לֹא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, הוּא תְּמִיד מִסְתַּכֵּל אִם הוּא מְרוּיחַ; אִף אֶחָד לֹא עוֹבֵד בְּחֻנָּם, אִף אֶחָד לֹא יַעֲבֹד בְּמְקוֹם שֶׁלֹּא מְשַׁלְּמִים, אִף אֶחָד לֹא יַעֲבֹד אִם לֹא מְקַבְּלִים רְנוּחִים הַגּוֹנִים; כֵּן, וְעוֹד הַרְּבֵה יוֹתֵר - הוּא בְּרוּחַנִיּוֹת. אִם אֲנִי מִסְתַּכֵּל בְּמְקוֹם, מְצַאֲתִי רַבִּי, מוֹרֵה דָרָךְ, יְהוּדֵי כָּשֵׁר, חֲבוּרָה - אֲנִי תְּמִיד צְרִיף לְהַסְתַּכֵּל הֵאֵם אֲנִי מְרוּיחַ; אִם יֵשׁ לִי רְנוּחִים, אֲנִי לוֹמֵד, אֲנִי מִתְּפַלֵּל, אֲנִי מְקַבֵּל שְׁלוֹם בֵּית. אִם כֵּן אֲחִזּוֹ מֵהַמְּקוֹם אוֹ לֹא - זֶה כְּבָר לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי, אֲנִי מִסְתַּכֵּל "בֵּיד".

תְּמַשִּׁיף עִם הַשִּׁיעוּרִים כְּסֻדְרָן שְׁלֵף; תְּלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת שׁוֹב וְשׁוֹב בְּלִי סוּף, וְתְּמַשִּׁיף לְלַמֵּד ש"ס כְּסֻדְרָן, הִלְכָה, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מה הספור שרַבְנו סֵפֶר "כֶּךָ מְנַהֵיג הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת עוֹלָמוֹ" ?

שְׁאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת אֵיפֹה אֲנִי יוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת הַסְּפוּר שְׁרַבְנו ז"ל סֵפֶר, שְׁבִסוּף הַסְּפוּר נִרְאֶה שֶׁהוּא לֹא מִסְתִּים טוֹב, אֲבָל רַבְנו סִיִּם: "כֶּךָ מְנַהֵיג הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת עוֹלָמוֹ"? מֵה הִיָּה הַסְּפוּר, וְאֵיפֹה אֲנִי יוֹכֵל לְרֹאוֹת אֶת הַסְּפוּר?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת נֶאֱרָא, כ"ב טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר
קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַסְּפוּר מוּבָא בְּשִׂיחוֹת מוֹהֲרָא ש' חֶלֶק א' אוֹת אֲמוּנָה, הַקְּטַע הֶרְאִישׁוֹן בְּשִׂיחוֹת מוֹהֲרָא ש'. שֵׁם כְּתוּב הַסְּפוּר כְּפִי שְׁמוֹהֲרָא ש' סֵפֶר אֶת זֶה; הִנֵּה לְךָ הַסְּפוּר בְּדִיוֹק כְּפִי שְׁמוֹהֲרָא ש' קִבֵּל :

רַבְנו ז"ל סֵפֶר לְאַנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנו, שֶׁהִיָּה אִישׁ עֲנִי גְדוֹל וּמְטַפֵּל בִּילְדִים, וְדָרְכוּ הִיתָה לְשֹׁכֵר קֶרַע טְשֻׁמֶע (בֵּית מְרוֹזֵחַ) אֲצֵל הַפְּרִיץ בְּכָל שָׁנָה, וְלֹא הִיָּה לוֹ כְּדֵי פְּרִנְסָתוֹ, וְכֵן לֹא הִיָּה לוֹ לְשֵׁלֶם בְּכָל שָׁנָה לְפָרִיץ אֶת דְּמֵי הַשְּׂכִירוֹת, וְהִיָּה לְזֶה אֲצֵל אֲנָשִׁים וְכֹךָ שֵׁלֶם, וְאַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵף אֶחָד לֹא הִעִז לְקַחַת מִיָּדוֹ אֶת הַקֶּרַע טְשֻׁמֶע לְשֹׁכְרוֹ מִהַפְּרִיץ, כִּי יִדְעוּ שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה הוּא עֲנִי גְדוֹל וּבְעַל מְשַׁפְּחָה גְדוֹלָה.

וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כְּשֶׁהֲגִיעַ זְמַן הַשְּׂכִירוֹת, לֹא רָצָה הַפְּרִיץ לְהַשְׂכִּירוֹ לוֹ, כִּי לֹא הִיָּה לוֹ לְשֵׁלֶם, וְהִיָּה מִחֲכָה אוֹלִי יְבוֹא אַחַר וַיִּשְׁכַּר אֶת זֶה, אֵף שׁוּם בְּרִיָּה לֹא רָצָתָה לְעֲשׂוֹת רַע לְעֲנִי, וְעַל-כֵּן לֹא שְׁכָרוּ אֶת הַקֶּרַע טְשֻׁמֶע, וְהִיָּה הַפְּרִיץ מְכָרַח לְהַשְׂכִּירוֹ לְעֲנִי.

פְּעַם כְּשֶׁהֲגִיעַ הַזְּמַן לְהַשְׂכִּיר אֶת הַקֶּרַע טְשֻׁמֶע, הִלֵּךְ אִישׁ אֶחָד גְּבַר אֱלִים וְרָשָׁע גְּדוֹל אֶל הַפְּרִיץ, וְהוּא הוֹסִיף סְכוּם גְּדוֹל יוֹתֵר מִהָעֲנִי, וְעַל-כֵּן

השְׁפִירוּ הַפְּרִיץ לוֹ, וְאַף שְׁכַל הַיְהוּדִים מָחוּ בוֹ וְאָמְרוּ לוֹ: "הֵיטֵבן שְׁתַּעֲשֶׂה רְשָׁעוֹת כְּזוֹ לַעֲנִי זֶה, אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה יְלָדִים וְלֶךְ אֵין יְלָדִים" (כִּי הָיָה חֲשׂוֹף-בְּנִים, לֹא עָלִינוּ), וְהוּא לֹא שָׁת אֶל הַמְּחָאוֹת וְהַתְּחַנוּנִים שֶׁבִקְשׂוּ וְהַתְּחַנְּנוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים, וּשְׁכָרוּ מֵהַפְּרִיץ.

וְהַפְּרִיץ הִשְׁלִיךְ אֶת הָעֲנִי לַחוּץ לְרְחוֹב, וְלֹא הָיָה לוֹ מְקוֹם הֵיכָן לְהִכָּנס, וְגַם לֹא הָיָה לוֹ מַה לֵּאכֹל וּבִמָּה לְהַאֲכִיל אֶת יְלָדָיו, וְהָיְתָה עָלָיו רַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה.

וְהִרְשַׁע הִזָּה, תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁרַק שָׁכַר אֶת הַקָּרַעַטְשָׁמַע, עָלָה וְנִתְעַלָּה וְהִצְלִיחַ בְּהִצְלָחַה מְרַבָּה וְגַם נִפְקַד בְּכַנִּים, וְהָיָה קָשָׁה לְהַרְבֵּה אֲנָשִׁים הַנְּהַגַת הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ אֶת עוֹלָמוֹ, אִיךְ מְנַהִיגוּ?

וְסִיִּם רַבָּנוּ ז"ל: "אֲזוּי פִּירַט הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ דִּי וְעֵלְט", [כֶּף מְנַהִיג הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ אֶת עוֹלָמוֹ], וְרָצָה לְהַכְנִים בְּאֲנָשִׁי-שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, שְׁלֹא לְהַרְהֵר כָּלֵל אַחַר הַנְּהַגַת הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ, שְׂרוּאִים הִצְלַחַת הַרְשָׁעִים שְׁלֹא כְּדַרְךְ הַטְּבַע, וְדָבַר זֶה אֲסוּר לוֹ לְהַחְלִישׁ אֶת אֲמוֹנַתְנוּ, חַס וְשָׁלוֹם, אֲפִילוֹ כְּחוֹט הַשְׁעָרָה, אֲדַרְבָּה! עָלִינוּ לְהַתְּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכֶף מְנַהִיג הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ אֶת עוֹלָמוֹ, אֵף שְׂאֵין אָנוּ מְכִינִים הַכֵּל, וְעַל-יְדֵי אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה נִזְכָּה לְהַתְּעַלּוֹת בַּמְּדַרְגָּה הַגְּבוּהָה בְּיוֹתֵר, בְּכַחֲנַת רְצוֹן, רַעְוָא דְרַעְוִין, וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיג מַדּוּעַ צָדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ (עֵין לְקוּיֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה').

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מה עושים עם ילד שמרטיב?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאל את ראש הישיבה שליט"א, הבן שלי בן שבע, והוא מרטיב כל לילה,

מה העצה?

אֲנִי מִבְקֵשׁ כָּל יוֹם מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁלֵרָאשׁ הַיְשִׁיבָה יִהְיֶה כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ. רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה מְצִיל אֶת עַתִּידִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲנִי מִקְנֶה שְׂאֵשָׁר תִּמִּיד עִם הַשֶּׁכֶל הַזֶּה וְאֲזַכֵּר זֹאת.

יִישֵׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ב טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּזְהַר מְאֹד שֶׁהוּא לֹא יִשְׁכַּר מְזֶה, הָאֲחִים וְהָאֲחִיּוֹת לֹא צְרִיכִים לְדַעַת מְזֶה, כִּי הָעֲנִיָּן שֶׁל הַהֶרְטָבָה עוֹבֵר עִם הַזְּמַן, כְּשֶׁמִּתְבַּגְּרִים - זֶה עוֹבֵר; אֲבָל הָעֲנִיָּן הַשְּׁנִי, שֶׁהֵילֵד מִתְבַּזֶּה וּמִשְׁפָּל - זֶה מְשֻׁהוּ שְׂנֵשָׁאֵר לְכָל הַחַיִּים, זֶה הוֹרֵס אֶת הָעֵתִיד.

אֵל תִּאֲבָדוּ עֲשֵׂתוֹנוֹת שֶׁהוּא לֹא מִתְעוֹרֵר, זֶה דְּבַר שֶׁקוֹרָה אֲצֶל הַרְבֵּה יְלָדִים. הִיָּה לִי אֵת זֶה אֲצֶל יְלָדֵי, חֲזַקְתִּי אוֹתָם שֶׁיִּבְקֶשׁוּ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה, וְתִפְלָה עוֹזֶרֶת, תִּפְלָה מְשֻׁנָּה אֶת הַטֵּבֵעַ, תִּפְלָה הִיא הַדְּבַר הַכִּי חֲזַק; צְרִיכִים רַק לְהִתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְהִמָּתִין, לְבַקֵּשׁ וּלְהִמָּתִין - עַד שְׂרוּאִים אֶת הַיְשׁוּעָה.

הֵשֶׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִיָּנִים.

...

אֵיךְ גּוֹרְמִים שֶׁהַחַג יִהְיֶה שְׂמֵחַ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנַחְנוּ כְּבָר דִּי הַרְבֵּה זְמַן אַחֲרֵי חֲנֻכָּה, אֲבָל עֲדִין נִשְׂאָרְתִי עִם רִגְשׁוֹת קִשִּׁים מֵהַחַג, וּבְעֵינֹת מִסּוּג זֶה בְּזִמְנִים אַחֲרִים, וְאֲנִי מִקְנֶה שְׁלֵרָאשׁ הַיְשִׁיבָה תִּהְיֶה עֲצָה עֲבוּרִי.

פַּעַם הִיִּיתִי מְשֻׁקִיעַ הַרְבֵּה כּוּחוֹת בְּגֵרוֹת חֲנֻכָּה, הִיִּיתִי מְכִין בְּעֲצָמֵי אֶת הַפְּתִילוֹת, הִיִּיתִי הוֹלֵךְ לְמִקְנֶה לְפָנַי הַהִדְלָקָה, וְעוֹד, אֲבָל בְּמִשְׁךְ הַשְּׁנִים הַפְּסָקְתִי לְעֲשׂוֹת אֵת זֶה, אֲנִי

קוֹנָה אֶת הַנְּרוֹת שְׂמוּכָנוֹת מִיַּד לְהַדְלִיקָהּ, אֲבָל בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנִי מְדַלֵּק אוֹתָם, אֲנִי מְרַגֵּשׁ מִמֶּשׁ כְּמוֹ חֲלוֹנֵי שְׂמֵדִלִיק חֲנֻכָּיָה חֲשֵׁמְלִית.

אֲחֵרֵי הַחֲתָנָה בְּמִשְׁךָ כְּמָה שָׁנִים לְבִשְׁתִּי שְׂטְרִימֵל בְּשַׁעַת הַהַדְלָקָה, אֲבָל פַּעַם אַחַת אֲשַׁתִּי שֶׁאֵלָה אוֹתִי לְמָה אֲנִי לֹבֵשׁ שְׂטְרִימֵל בְּעוֹד שֶׁאֲבֵא שְׁלִי לֹא לֹבֵשׁ, לֹא יִדְעָתִי מֵה לַעֲנוֹת לָהּ, וְלִכֵּן הִפְסַקְתִּי לְלִבֵּשׁ שְׂטְרִימֵל. עֲכָשׁוּ שִׁילְדֵי גְדֻלוֹ רְצִיתִי לְשִׁנוֹת בְּחֻזְרָה, אֲבָל אֲנִי לֹא יוֹדַע אִיךָ מִשָּׁנִים מִיּוֹם אֶחָד לְשָׁנִי.

כְּמוֹ כֵּן כְּשִׁישְׁבֹתִי לַיַּד נְרוֹת הַחֲנֻכָּה נִסִּיתִי לְדַבֵּר קֶצֶת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל לֹא הָיָה לִי שׁוֹם רְגִישׁ. זֶה גָרַם לִי לְחַשֵּׁב שֶׁמֶן הַסֶּתֶם אֲנִי אֶדָּם מְאֹד יְרוּד כִּי אֲנִי לֹא מְרַגֵּשׁ כְּלוּם, כִּי יְהוּדִים כְּשֵׁרִים אֲחֵרִים מְאֹד מִתְּלַהֲבִים בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת נְרוֹת חֲנֻכָּה.

גַּם לִגְבִי לְשַׁחַק בְּסִבִּיבּוֹן וּקְלָפִים בְּחֲנֻכָּה, בְּכָל שָׁנָה יֵשׁ אֲצִלְנוּ וּכְחוֹ שְׁלֹם, כִּי אֲצִל אָבִי לֹא מְשַׁחֲקִים לֹא בְּסִבִּיבּוֹן וְלֹא בְּקְלָפִים, אֲבָל אֲצִל חֲמִי מְשַׁחֲקִים בְּשָׁנֵיהֶם. פְּחַדְתִּי לְשַׁחַק בְּזֶה, כִּי שְׂמֵעֵתִי שְׁלֹא רָאוּי לְשַׁחַק בְּקְלָפִים, אֲבָל אֲשַׁתִּי לֹא רוֹצֶה לְשַׁמֵּעַ מִכְּלוּם, אִם אָבִיָּה שַׁחַק בְּקְלָפִים, זֶה רָאוּי.

חַג הַחֲנֻכָּה שֶׁאֲמוּר לִהְיוֹת חַג מְאִיר וְשִׂמְחָה, הוּא אֲצִלִּי מְאֹד עֲצוּב וּמֵר, אֲנִי מְרַגֵּשׁ כֹּל שָׁנָה שֶׁבְּמִקּוֹם שֶׁהַנְּרוֹת יֵאִירוּ - הֵם חֲשׂוּכִים עֲבוּרִי.

אוּלַי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכּוֹל לְתַת לִי חֻזֶק וְהַדְּרָכָה, כִּי בְּעֵינֹת מִסּוּג זֶה חֻזְרוֹת עַל עֲצָמָן גַּם בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנָה, לֹא רַק בְּחֲנֻכָּה.

יִישַׁר חַח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֻזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ב טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נִירוּ יְאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אַתָּה צְרִיךְ יוֹתֵר מִהַמְצָוָה בְּעֲצָמָה? שְׂזוּכִית לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה - זֶה הֵרִי הַשְׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה! מָה יִכּוֹל לִהְיוֹת גְּבוּרָה יוֹתֵר מְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם?! כָּל הַדְּבָרִים מְסַכִּיב גַּם חֲשׂוּכִים מְאֹד, לֹא פּוֹסְלִים אוֹתָם, וְלֹא מְזַלְזְלִים בָּהֶם, אֲבָל צְרִיכִים לְזַכֵּר לְשַׁמַּח עִם הַמְצָוָה בְּעֲצָמָה, שְׁעוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם.

רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אֹתָנוּ לֹא לְחַפֵּשׂ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת הָאֵלוּ שְׁגוּרָמוֹת לְמַרְה שְׁחוּרָה. רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן מ"ד): "גַּם מִחֲכָמוֹת שֵׁשׁ בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם בְּעֲצָמוֹ צָרִיף לְהִרְחִיק מְאֹד, כִּי כָּל אֵלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שֵׁשׁ לְהִנְכַנְסִין וּמִתְחִילִין קֶצֶת בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים וּבְלָבוּלִים גְּדוּלִים, וְאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת מְפִילִין מְאֹד אֶת הָאָדָם מֵעֵבוֹדַת הַשֵּׁם, וְעַל אֵלוֹ הַמְדַקְדְּקִים וּמְחַמְרִים בְּחֻמְרוֹת יִתְרוֹת עֲלֵיהֶם נֹאמַר: "וְחִי בְהֵם", וְלֹא שְׂמִימוֹת בְּהֵם, כִּי אֵין לָהֶם שׁוֹם חַיּוֹת כָּלֵל, וְתָמִיד הֵם בְּמַרְה שְׁחָרָה מִחֲמַת שְׁנֵדָמָה לָהֶם שְׂאִינָם יוֹצְאִים יְדֵי חוּבָתָם בְּהַמְצוּוֹת שְׁעוֹשִׁין וְאֵין לָהֶם שׁוֹם חַיּוֹת מְשׁוֹם מַצְוָה מִחֲמַת הַדְּקָדוּקִים וְהַמְרָה שְׁחוּרוֹת שְׁלָהֶם". כָּל אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּחֲכָמוֹת וּסְפָקוֹת שְׁתָּמִיד מְסַפְקוֹת אִם יֵצְאוּ יְדֵי חוּבַת הַמַּצְוָה אוֹ לֹא - אֵין לָהֶם שׁוֹם חַיּוֹת, הֵם חַיִּים תָּמִיד בְּסְפָקוֹת וְהַחֲמָרוֹת מְפִילוֹת אוֹתָם לְמַרְה שְׁחוּרָה.

אֵל תִּשְׁתַּטֵּה בְּהַכְנַת פְּתִילוֹת מִשְׁלָף וְכִדּוּמָה; אִם אִתָּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת בְּעֲצָמָךְ פְּתִילוֹת - אִתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וְאִם יֵשׁ לָךְ זְמַן וְכַח לְלַכֵּת לְמַקְנָה - לָךְ לְמַקְנָה, וְאִם אֵין לָךְ זְמַן, כַּח וּמַח לְדַבְרִים הָאֵלוּ - אֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר בְּעֲצָמָךְ, אֲלֹא לָךְ לְהִדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה בְּשִׂמְחָה הַכִּי גְדוּלָה.

כֶּף תַּעֲשֶׂה בְּכָל הַמְצוּוֹת, תַּעֲשֶׂה אֶת הַמַּצְוָה בְּשִׂמְחָה הַכִּי גְדוּלָה. לֹא טוֹב לְחַכּוֹת לְרַגְשׁוֹת, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ מְגִיעִים מֵעֲצָבוֹת וּמַרְה שְׁחוּרָה; אֲנָשִׁים טוֹעִים לְחֹשֵׁב שְׂאֵם בּוֹכִים בְּשַׁעַת מַצְוָה, נְהִיִּים מְדַפְּאִים כַּהֲגֵן - אֲזֵ זֶה מַצְוָה מְצַלַחַת, אִם יוֹשְׁבִים לְיַד הַמְּנוֹרָה בְּעֲצָבוֹת, בּוֹכִים - זֶה חֲנֻכָּה מְצַלַח, וְאִם שְׂמַחִים בְּזֶה שְׂאֵנְחָנוּ יְהוּדִים וּמְדַלִּיקִים אֶת הַמְּנוֹרָה, לֹא נִכְנָסִים לְדַפְּאוֹן עֵמָק - אֲזֵ זֶה חֲנֻכָּה חֻלָּשׁ.

אִם תִּהְיֶה שְׂמַח כָּל הַבְּעִיּוֹת יַעֲלֶמוּ. יְהִיָה שְׁלוֹם בַּיִת, יְהִיָה נְעִים בַּבַּיִת. אֲשַׁתָּךְ לֹא מִחֲפָשֶׁת דְּוָקָא לְשַׁחַק בְּקַלְפִים, הִיא רוּצָה בְּעַל שְׂמַח, חַג שְׂמַח, זְמַן שְׂמַח בַּבַּיִת. הִיא רוּצָה אוֹתָךְ כָּל כֶּף מְדַפְּא לְיַד הַנְּרוֹת, אֲזֵ הִיא אוֹמְרַת: "בֵּא לְשַׁחַק בְּקַלְפִים"; הִיא מְתַנַּעֲנַעַת בְּחֻזְרָה לְבַיִת אָבִיהָ שְׁשֵׁם הָיוּ שְׂמַחִים. אִם אִתָּה תִּהְיֶה שְׂמַח, אִתָּה תִּחְיֶה, אִתָּה תִּרְקַד, אִתָּה תִּתֵּן לָהּ מְלִים טוֹבוֹת - הִיא לֹא תִחַפֵּשׂ לְשַׁחַק בְּמִשְׁחָק הַזֶּה. צַדִּיקִים אוֹמְרִים שְׂמַנְחַת

קלפה במשחק של הקלפים, אצלנו לא שחקו עם זה, אפלו בלי כסף.
 עזב את כל החכמות, לא מרויחים כלום מחכמות. רבנו אומר (לקויטי
 מוהר"ן חלק ב', סימן יב): "עקר הנהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי
 שום חכמות", תשמח עם המצנה בעצמה, רבנו אומר (ספר המדות אות שמחה,
 סימן א): "כשאדם עושה מצנה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו",
 כשאדם שמח במצוות שהוא עושה, זה סימן שהוא יהודי כשר.
 השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם דברתי כראוי אל הילדים מקדשה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר פח על כל מה שאני מקבל מראש הישיבה, בעקר הרהורי התשובה, הטעם
 בנהדות, לשמח להיות יהודי ועוד דברים שאני אפילו לא יכל להתחיל לכתב ולומר.
 אני מלמד, וכפי שאני שומע מראש הישיבה שצריך לדבר אל ילדים מקדשה, אני
 עושה כך, אני מדבר אל הילדים שיזהרו לא לפגם בברית, בשבוע שעבר כשדברתי אל
 הילדים שיהיו שמורים, ילד אחד התחיל לבכות, שאלתי אותו למה הוא בוכה? אז הוא
 ענה לי שהוא עושה את העברה הזו, אמרתי לו שהקדוש ברוך הוא סולח כשחוזרים
 בתשובה, אומרים להשם יתברך שקבר לא הולכים לעשות את זה; אמרתי לו שיאמר
 פרק תהלים, ואחר כך הוא עדין בכה בערך עשר דקות, עד שהוא נרגע.
 אני רוצה לדעת אם נהגתי נכון.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

טוב מאד עשית. אשריך ואשרי חלקך שאמה מלמד, אמה מלמד את

הַיְלָדִים תּוֹרָה, יִרְאֵת שָׁמַיִם, קִדְשָׁה וְטָהֳרָה. לְצַעֲרֵנוּ נִהְיִיתָה שִׁיטָה חֲדָשָׁה
אֲצִל מַחְנֻכִים, לֹא לְדַבֵּר מִקְדָּשָׁה; זֶה לֹא נִכּוֹן. אִיךָ הַיְלָדִים יִדְעוּ לְשָׁמֹר עַל
קִדְשַׁת הַיְסוּד, קִדְשַׁת הַבְּרִית?!

הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ מִסַּאטָמֵר יִסֵּד תִּקְנָה בְּמוֹסְדוֹת שְׁלוֹ
שְׁהַמְלֻמֵּימִים יִדְבְּרוּ אֶל הַיְלָדִים מִגִּיל קָטָן עַל חֲמֻרַת הָעֲנָנִים שֶׁל שְׁמִירַת
הַבְּרִית, שְׁלֹא לְשִׁים אֶת הַיְדֵים עַל הַבְּרִית, לֹא לְגַעַת וְחֵס וְשָׁלוֹם שְׁמִישָׁהוּ
אֲחֵר יְבוֹא לְגַעַת.

יֵשׁ שִׁיחוֹת מִקְלֻטוֹת שֶׁל אֲסַפּוֹת מְלַמְּדִים, אִיךָ רַבָּנִים, מוֹרֵי הוֹרָאָה
וּמְלַמְּדִים מִתּוֹכָחִים עִם הַרְבֵּי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ; הֵם שׂוֹאֲלִים: "אוּלַי שְׁלֹא
יִדְבְּרוּ אֶל הַיְלָדִים מִקְדָּשָׁה, יֵשׁ יְלָדִים שֶׁבְּכָלֵל לֹא יוֹדְעִים בְּמַה מְדַבְּרִים,
לְמַה הֵם צָרִיכִים לְהִתְרוּדַע עִכְשָׁו לְנִסְיוֹן הַזֶּה?" עֲנָה לָהֶם הַרְבֵּי זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ וְאָמַר: "זֶה לֹא אֱמֶת; כָּל הַיְלָדִים הָרִי יִדְעוּ מִזֶּה תוֹף כְּמַה שָׁנִים, אֲזַ
צָרִיכִים לְהַכִּין אוֹתָם שֶׁהֵם יִהְיוּ קְדוֹשִׁים, שְׁלֹא יִגְעוּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ".

הַרְבֵּי הַזְכִּיר אֲזַ אֶת הַסְּפּוֹר מֵאֲלֵיהוּ הַנְּבִיא שְׁסַפֵּר, (תְּנָא רַבִּי אֲלֵיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק
יח): "פְּעַם אַחַת הֵייתִי מְהַלֵּךְ בְּתוֹף הַגּוֹלָה שֶׁל בָּבֶל, וְנִכְנַסְתִּי לְעִיר גְּדוֹל שֶׁל
יִשְׂרָאֵל וְאִין שָׁם עִכְוִים כָּלֵל. וּמִצָּאתִי שָׁם מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת אֶחָד, וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו
מֵאֲתֵים נְעָרִים שָׂרְבָם בְּנֵי שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּבְנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה. וְלִשְׁנָה
הָאַחֶרֶת חֲזַרְתִּי לְשָׁם וּמִצָּאתִי אֶת הַתְּלַמִּידִים וְאִין רַבָּם בִּינֵיהֶם, אֲלֹא בֶן אֶחָד
בְּלֶבֶד שֶׁהוּא הָיָה הֵן בֶּן בְּנוֹ. שֶׁבְּשִׁבִיל מַעֲשֵׂיהֶם הִמְקַלְקְלִים שֶׁל אוֹתָם נְעָרִים
מֵת רַבָּם וּמֵתָה אֲשֶׁתוֹ וּמֵת בְּנוֹ וּמֵת בֶּן בְּנוֹ וּמֵתוּ כָּל אוֹתָם הַנְּעָרִים שָׂרְבָם
בְּנֵי שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה וּבְנֵי עֶשְׂרִים. וְלֹא נִשְׁתַּיְרוּ רַק הַקְּטָנִים, וְהֵייתִי בּוֹכָה
וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם עַד שֶׁבָּא אֵלַי מִלְּאָךְ מֵהַשָּׁמַיִם וְאָמַר לִי: מִפְּנֵי מַה אַתָּה
בּוֹכָה וּמִתְאַנַּח? אֲמַרְתִּי לוֹ: וְכִי לֹא אֲבִכָּה וְאֶתְאַנַּח עַל אֱלוֹ שֶׁבָּאוּ לִיְדֵי
מִקְרָא וּמִשְׁנָה וְעִכְשָׁו הִלְכוּ לָהֶם וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ? אָמַר לִי: לֹא יָפָה עֲשִׂיתִי
שְׂאֵתָה בּוֹכָה וּמִתְאַבֵּל וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם. אֲמַרְתִּי לוֹ: מִפְּנֵי מַה? וְאָמַר לִי:
שֶׁהֵם הָיוּ עוֹשִׂים דְּבָרִים מְכַעְרִים וּדְבָרִים שְׂאִינָם רְאוּיִים וּמְקַלְקְלִים בְּעֲצָמָם.
וְהָיוּ מוֹצִיאִים שְׂכַבְת זָרַע חֲנָם וְהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים בְּעֲצָמָם שֶׁהֵמִיתָה
מִשִּׁיגְתָן". וְסִיִּם הַרְבֵּי מִסַּאטָמֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: "רוֹאִים מִכָּאן שֶׁמְטֵל חוֹב

עַל הַמְּלַמְּדִים שִׁילְמָדוֹ עִם הַיְלָדִים אֶת חֲמַרְת הָעֵנָן שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית".
טוֹב מְאֹד עֲשִׂיתְ שְׁדַבְּרָת עִם הַיְלָד מִתְּשׁוּבָה, כִּף צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תְּמִיד,
צְרִיף לְדַבֵּר מִחֲמַרְת הָעֵנָן וּמַעֲנֵשִׁים, וְחִיכִים לְסִים שִׁיש דָּרָף לְהִיּוֹת טוֹבִים,
מְסִימִים עִם גְּדֻלַּת הַתְּשׁוּבָה, כְּשֶׁאוֹמְרִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: "אֲנִי הוֹלֵף לְהִיּוֹת
טוֹב, אֲנִי הוֹלֵף לְהִתְנַהֵג טוֹב" - אִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹלֵחַ.
הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה וְסִיעָתָא דְשְׂמַיָּא, שְׁתַּצְּלִיח עִם הַיְלָדִים
שְׁלָךְ וְעִם הַתְּלַמִּידִים שְׁלָךְ.

...

מָה עוֹשִׂים כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְאֹד מִתְּרַגְּזַת וּמְרִימָה יָדִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לָנוּ בְּרוּךְ הֵשֵׁם שְׁלוֹם בֵּית טוֹב, שְׁנִינוּ עוֹבְדִים לוֹתֵר אֶחָד לְשָׁנִי, אֲבָל אֲנִי הָרִי רַק
בֶּן אָדָם, אֲנִי עֵדוּן לֹא הַבַּעַל הַכִּי טוֹב, וְאֲנִי מִבֵּין שֶׁהִיא יְכוּלָה לְהִתְרַגֵּז, אֲבָל לְפַעְמִים זֶה
כְּבָר מְגִיעַ רְחוּק מְדִי, זֶה מְגִיעַ לְהִרְמַת יָדִים.

לְמִשָּׁל, הִיא מִתְּרַגְּזַת שְׂאֲנִי מְדַבֵּר עִם מִישֶׁהוּ בְּטִלְפוֹן, כְּשֶׁהִיא רוֹצֶה שְׂאֲנִתְקוּ, אֲנִי
סוֹפֵג מִבּוֹל שֶׁל צַעֲקוֹת וְהִיא נוֹשֶׁכֶת לִי אֶת הַיָּדִים. כָּל פַּעַם כְּשֶׁהִיא מִתְּרַגְּזַת, הִיא מְכָה
אוֹתִי פִּיזִית. בְּרוּךְ הֵשֵׁם שִׁיש לִי לְפָחוֹת שֶׁכָּל לֹא לְהַחֲזִיר, אֲלֹא לְהִתְחַמֵּק וְלִלְכֵת לְחֻדְר
אַחַר לְכַמָּה דְקוֹת עַד שֶׁהִיא נִרְגַעַת. אֲנִי לֹא פּוֹנֵעַ בָּהּ, בְּסֶדף הַפֶּל הִיא כּוֹעֶסֶת עַל דְּבָרִים
שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה, לְמִשָּׁל אֲנִי חוֹזֵר הַבֵּיתָה מְאַחַר, אוּ שִׁיעָצָתִי כְּשֶׁהִיא לֹא רָצְתָה, וְכֵן הִלְאָה.
הִיא נוֹעֶלֶת אֶת הַדְּלֵת שֶׁלֹּא אוֹכֵל לְהַכְנִס, זֶה עוֹד חֲצִי צָרָה, אֲבָל כְּשֶׁאֲנִי מְסִתּוֹבֵב עִם
סִימָן עַל הַפָּנִים, אוּ שֶׁהִיא מְנַפֶּצֶת אֶת הַמְּשַׁקְפִים שְׁלִי, זֶה מְאֹד כּוֹאֵב לִי.

מִהִדְרָשׁוֹת הַרְבּוֹת שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה מוֹסֵר אֲנִי מִבֵּין שְׁנָשִׁים עוֹשׂוֹת בְּרוּגְזוֹ וְצוֹעֲקוֹת
וְכוּ', אֲבָל לְהַרְבִּיץ?! וְלִשְׁרֹט?! הַפֶּל מְצִדֵּק?!

אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יַעֲזֵר לִי כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל יוֹתֵר.

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ו טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יְאִיר

קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁמְדַבְּרִים בְּטִלְפוֹן וְחֻזְרִים הַבֵּיתָה מֵאַחַר זֶה מְאֹד כּוֹאֵב לְאִשָּׁה. זֶה אוֹלֵי נִרְאֶה דְּכָר קִטָּן, כְּפִי שְׁאֵתָה מְתָאָר בַּמִּכְתָּב: 'מֵה כָּל כֶּף נוֹרָא שְׁאֲנִי חוֹזֵר הַבֵּיתָה מֵאוּחָר, וְשְׁאֲנִי מְדַבֵּר וּמְשַׁחֵק בְּטִלְפוֹן, בְּגַלְל זֶה הִיא צְרִיכָה לְהִתְרַגֵּז כָּל כֶּף? ! הִיא מְאֻבְּדֶת עֲשֵׁתוֹנוֹת וְנוֹשֶׁקֶת אוֹתִי, הִיא מְרַבֵּצָה לִי.

אֲנִי רוֹצֶה לוֹמַר לָךְ שְׁאֵתָה לֹא צוֹדֵק, אֵתָה צְרִיף לְשָׁמֹר יוֹתֵר עַל כְּבוֹדָה וְלִהְיוֹת מוֹכֵן בְּשִׁבְלֶיהָ; כְּמוֹ כֵּן בְּזִמָּן שְׁאֵתָה נִמְצָא בְּבֵית אֵל תִּתְעַסֵּק בְּדַבְּרִים צְדָדִיִּים.

אִף אֶחָד לֹא אוֹמֵר שְׁמַתָּר לְאִשָּׁה לְהִתְנַהֵג כֶּף, אִף אֶחָד לֹא מְצַדִּיק כְּאֵלָה דְּבָרִים, אֶפְלוּ לְכַעַס וְלִצְעָק זֹו לֹא הִדְרָךְ, וּבְיַדָּי לֹא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּיַדַּיִם הַשָּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; אֲכַל דַּע לָךְ, חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (שְׁבַת לֵג): "נְשִׁים יִדְעָתָן קִלָּה", לְנְשִׁים אֵין כּוֹחוֹת חֻזְקִים, אִשָּׁה מְאֻבְּדֶת עֲשֵׁתוֹנוֹת מֵהָר; עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא מְצִיעָא נט.): "לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּאוֹנְאָת אִשְׁתּוֹ, שְׁמַתוּף שְׂדִמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנְאָתָה קְרוּבָה", עַל אָדָם לְהִזְהֵר מְאֹד לֹא לְפַגַּע בְּאִשְׁתּוֹ, כִּי נְשִׁים בּוֹכוֹת מֵהָר מְאֹד.

לֹא לְחַנֵּם רַבְּנֵנוּ הַזֶּהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רסד): "לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ", רַבְּנֵנוּ אָמַר (שם): "הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹוֹר, וְהַלְדָּה, וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶּׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכֹאוֹבָם וְצַעְרָם וְיִסוּרֵיהֶם".

חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּבָא מְצִיעָא, נט.): "אוֹקִירוּ לְנְשִׁיכּוֹ כִּי הִיכִי דִתְתַעְתְּרוּ", שְׂיִכְבְּדוּ אֶת הָאִשָּׁה, זֶה מְבִיא לְעִשְׂרוֹת; עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמֹוֹת סג.): "דִּינֵנוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ", עַל זֶה שְׁהֵן מְגַדְּלוֹת אֶת הַיְלָדִים, שְׂיִלְכוּ לְתַלְמוּד תּוֹרָה לְלַמֵּד תּוֹרָה - עַל זֶה לְבַד צְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָן.

מאד אבקש ממך, מהיום והלאה תשמור על כבוד אשתי יותר מהכל.
בא הביתה בזמן, וכשאתה מגיע - שים בצד את כל המשחקים; הטלפון
שלך, הטאבלט, איפד וכדומה; תן לה את מלא תשומת הלב - כך היא לא
תנשף אותך, ולא תשרט.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

ללכת להתאונרר הבעל והאשה ביחד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

אני רוצה לבקש מכם שלא תצאו בליילה מהבית בלי הבעל, אם אתם רוצים להתאונרר בליילה - זה יכול להיות רק עם הבעל.

עוד דבר אני רוצה לבקש מכם, שלא תצפו בסרטים; אין עוד דבר מזיק יותר לאדם מלצפות בסרטים, זה גורם לאדם להיות בעצבות ובמרה שחורה, זה הורג את החיים בעולם הזה ובעולם הבא.

אני מקנה שתעשו מה שאני מבקש מכם; תזכרו מה עשיתי לכם, הייתם במאסר כמו שאשתו של העני היתה במאסר אצל הגנרל (ספורי מעשיות, מעשה י', מפערייר ועני); הוצאתי אתכם משם, חתנתי אתכם ונתתי לכם משפחה כל כך יפה, אז מתר לי לבקש מכם שתתנהגו בדרך הטובה.

מה אתם צריכים חברות כשיש לכם בעל יקר? מילא נערה בורחת אל חברות - אין לה בעל, אבל אתם הרי התחתנתם, מה אתם צריכים חברות? הן הרי בכלל לא החברות שלכם, מאחורי גבכם הן צוחקות מכם, הן מדברות עליכם; רק בעלך מסור לכם, למה שתעשו את הדבר המגעיל הזה להשכיב את הבעל לישן ולהעלים למשך הלילה? זה הרי הדבר הכי מגעיל! לי היה מאד מפריע אם אשתי היתה עושה לי כך.

אני מקנה שפעלתי.

...

למה ללכת בלבוש גס? חשבתי שאתה נכון יותר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

מאד כואב לי לשמע שאשתך מתלבשת בגסות ומהחמנה היא לגמרי השתנתה, נראה לי שאתה גורר אותה מטה, אתה לועג על המתלבשות בעדינות. שמעתי שבתור נערה היא התלבשה מאד יפה, היה לה חן, עכשו היא נראית זועה, השם שמרנו.

זה אכפת לי; היא תמיד בקשה ממני שהיא צריכה בחור כשר שיתנהג ביראת שמים, שיעשה הכל כפי שמוהרא"ש למד אותנו. היא נראית שונה לגמרי, היא לא נראית שמחה, אני מפחד שאתה משתלט עליה, היא מפחדת ממך, אתה לועג; היא לא רוצה להיות ללעג בעיניך.

חשבתי שאתה יותר בוגר, חשבתי שאתה נכון יותר, הרי אפשר לחיות חיים מתוקים עם הקדוש ברוך הוא; למה לחקות את הגוי? למה ללכת בלבוש גס? למה להתלבש קצר, חשוף וצמוד לגוף? זה הרי געל נפש! זה אפילו לא נסיון להסתפל על אחד כזה, למה אתה שונא עדינות ויפי? עדין ויפה - לזה יש חן.

גם כואב לי שאתה עושה מפגש של כמה זוגות, משחקים גברים ונשים ביחד. זו כבר חצפה! אתה מגיע לקרנה שעולה לי בדם ויזע, עשרים וארבע שעות ביממה מקדשים בשביל הקרנה, בשביל להקים עיר עבור הדורות שלנו, מקום של קדושה וטהרה, מקום שחיים עם הקדוש ברוך הוא, מקום של עדינות - אז אתה עושה כאלה דברים? למה שתעשה לי את זה!?

הייתי בארץ ישראל כששמעתי את זה, זה כל כך שבר אותי; זה מה שלמדתי אצלי? אשתך לא מעניינת אותך? רק פשהחברים עם נשותיהם נמצאים שם?!

מאד אבקש ממך, תסובב את ההגה ותתחיל לנסע בדרך הטובה; תבלה עם אשתך, תשמח אותה. הכל אתה יכול לעשות אתה לבד בלי

חברים, בלי תמונות, בלי אינסטגרם וכו', ואל תעשה מסבות של זוגות. זה געל נפש, קיא; אתה רוצה לשחק? תשחק אתה; אתה רוצה לאכול, לעשות על האש, לחגג, לשוט, לרפב, לטייל - אתה לבד, ואת הכאילו חבר שלך - תן לו שיבלה עם אשתו, אל תערבב את היוצרות.

...

אבא הולך עכשו ללמד, אבא הולך לשעור

בעזרת ה' יתברך - ליל ששי פרשת ויחי, י"ג טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מאד שמח שאתה מגיע בכל ערב לשעור הגמרא, הדבר הכי גדול בשביל חנוך הבנים והבנות הוא ללכת לשעורי תורה.

כשילדים רואים דבר טוב אצל האבא - הם גם עושים את זה; לעשות לענין - זה יותר מלומר ולצוות.

כשאתה יוצא מהבית להתפלל או ללמד - תגיד את זה לילדים, אל תצא סתם מהבית בלי לומר לאן אתה הולך; למשל: "אבא הולך ללמד עכשו; תשמע בקול אמא, תנקי את הבית", או תגיד: "אבא הולך לשעור; תקרא קריאת שמע ולך לישן".

מאד חשוב שהילדים ישמעו כל הזמן: 'אבא הולך ללמד', 'אבא הולך להתפלל', 'אבא הולך אל הרב', 'אבא נותן צדקה'; כך הם גדלים אחרת לגמרי.

...

צריכים להפגש באפן אישי מפעם לפעם

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, מונסי

כבר זמן רב שלא שמעתי ממך, וגם מזמן לא ראיתי אותך.

לְאַחֲרוֹנָהּ, מֵאִז שֶׁאֶפְשֶׁר לְהִשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹר הַשְּׂבוּעִי בְּלֵיל שְׁשִׁי מִמוֹנְרוֹ, מוֹנְסִי, לִיקוּוֹד, הַקְּרִיָּה - יוֹצֵא שְׁלֹא רוֹאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְמִשְׁךְ שְׂבוּעוֹת רַבִּים. אַתָּה רוֹאָה אוֹתִי בְּשַׁעוֹרִים, אָבֵל אֲנִי לֹא רוֹאָה אוֹתְךָ.

אֲנִי מִתְעַנְּגֶעֶ אֵלֶיךָ; אוֹלֵי הִיָּה כְּדֹאֵי שֶׁמִּפְעַם לְפַעַם בֶּן תָּבוֹא, כִּי אֵינָהּ דוֹמָה רְאִיָּה לְרְאִיָּה, זֶה שׁוֹנָה לְגַמְרֵי כְּשֵׁרוֹאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי פְּנִים בְּפְנִים מֵאֲשֶׁר כְּשֵׁרוֹאִים וְכוּ'.

הַעֲקָר תִּתְחַזַּק עִם הַשַּׁעוֹרִים כְּסִדְרָן שְׁלֶךְ; תַּעֲשֶׂה לְךָ תְּכֵנִית לְסִיִּים לְפַחוֹת פַּעַם אַחַת בְּחַיִּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

...

אֲשֶׁרֶיךָ שְׁאַתָּה מְנַצֵּל אֶת שְׁנוֹת נַעוּרֶיךָ בְּתוֹרָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - א' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד בְּנֵי הַיָּקָר וְהָאֱהוּב הַרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲשֶׁתְּךָ שׁוֹלַחַת לִי כָּל הַזְּמַן תְּמוֹנוֹת אֵיךְ אַתָּה לוֹמֵד בְּבֵית, הִיא כּוֹתֶכֶת שְׁאִין לָהּ דְּבָר טוֹב יוֹתֵר בְּחַיִּים מְלֵאאוֹת אֵיךְ אַתָּה לוֹמֵד בְּבֵית אֶת הַשַּׁעוֹרִים כְּסִדְרָן שְׁלֶךְ; הִיא כּוֹתֶכֶת שְׁזָה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל שְׁלָהּ, לְרְאוֹת אֵיךְ אַתָּה לוֹמֵד.

אֲשֶׁרֶיךָ, אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׁאַתָּה מְנַצֵּל אֶת שְׁנוֹת נַעוּרֶיךָ בְּתוֹרָה. אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים, כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל מַעֲלַת שְׁנוֹת הַבְּחָרוֹת, שֶׁהַפְּנוּנָה הִיא בְּתוֹר בַּחוּר לְפָנֵי הַנְּשׂוּאִין, חֲלַקְס נִמְנָעִים מְלַחֲתֵן אֶת הַיְלָדִים בְּצַעֲרוֹתָם כִּי הֵם רוֹצִים שְׁלִיִּלְדֵיהֶם יִהְיוּ שְׁנוֹת הַבְּחָרוֹת אַרוֹכוֹת יוֹתֵר, הֵם לֹא יוֹדְעִים מַה הַפְּנוּנָה שְׁנוֹת הַבְּחָרוֹת.

הַמַּעֲלָה שֶׁל שְׁנוֹת הַנַּעוּרִים הִיא דְּוָקָא עִם אִשָּׁה. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (פְּסָחִים קיב:): "מִצְנָה וְגוֹף טָהוֹר - נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְלוֹ בְּנִים", אֵיךְ יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלִמּוֹד תּוֹרָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה? כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בְּנֵי הַיָּקָר, תְּנַצֵּל אֶת שְׁנוֹת הַנַּעוּרִים שְׁנוֹת הַבְּחָרוֹת שְׁלֶךְ, תְּלַמֵּד תּוֹרָה; תוֹסִיף עוֹד וְעוֹד שַׁעוֹרִים. תְּבַקֵּשׁ מִהַמּוֹרָה צְדָק שְׁלִיט"א

שִׁיעֲשֶׂה אֶתְךָ עוֹד וְעוֹד שְׁעוּרִים, כִּן תִּזְכֶּה לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא.

...

תְּבַקְשׁוּ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל שְׁדוּךְ טוֹב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

... תְּחִי'

אֵל תִּדְאָגוּ עַל הַשְׁדוּךְ שְׁלֹכֶם, שְׁדוּךְ תְּלוּי רַק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
חֲכַמְיֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה סח, ג): "אֵין זְוִיגוּ שְׁל אִישׁ אֶלָּא
מִן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא".

תֹּאמְרוּ בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים וּתְבַקְשׁוּ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל בְּעַל טוֹב וְכֶשֶׁר.
תְּבַקְשׁוּ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַבֵּית שְׁלֹכֶם יִהְיֶה בְּנוֹי עַל אַמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁהַבֵּית
יִהְיֶה מְלֵא בְּעֻצּוֹת וְהַחֲזוּקִים שְׁל רַבְּנוּ.

מֵרֵאשׁ הִישִׁיבָה.

...

**בְּזֶה שֶׁהוֹרְדֶתֶם אֶת הַשְּׁעָר פְּתַחְתֶּם שְׁעַר בְּשָׁמַיִם שְׁיָבִיא
לִישׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת.**

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירֵי אַהוּבֵי ... גְרוּ יְאִיר וְ ... תְּחִי'

מֵאֵז שֶׁשְׁמַעְתִּי אֶתְמוֹל בְּבִקְר אֶת הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת - אֲנִי כֹל כִּן שְׁמַח;
אֲנִי כֹל כִּן שְׁמַח שֶׁהִיָּה לְכֶם אֶת הַפֶּחַ לְעֲשׂוֹת אֶת הַמְצָנָה הַגְּדוּלָּה שְׁל
לְהוֹרִיד אֶת שְׁעַר הָרֵאשׁ. אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר לְעֲצַמְכֶם אֶת הַשְּׂמִחָה
הַגְּדוּלָּה שֶׁגִּרְמַתֶּם בְּשָׁמַיִם, פְּתַחְתֶּם שְׁעַר בְּשָׁמַיִם שְׁיָבִיאוּ לְכֶם יִשׁוּעוֹת
וּרְפוּאוֹת.

גְּרַמַּתֶּם נַחַת רוּחַ לְמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, מֵיִסַּד קְהִילַתְנוּ הַיְפָה.
מוֹהֲרָא"ש מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו עֲבוּר קִדְשָׁתָן וְטַהֲרַתָּן שְׁל יִשְׂרָאֵל,

מוהרא"ש היה מתפאר בפני כלם בעיירה שלו ובנאָל, שרָבֵן של הנשים מורידות את שער ראשן, אפלו שהרבה מהן הם משפחות מעדות המזרח - בכל זאת כלן מסתפרות.

עכשו מוהרא"ש מתגאה עם העיירה שלנו, קרית ברסלב ליבערטי, קרוב למאה משפחות ואין ראש אחד עם שער, כל הנשים הן קדושות ויקרות.

בזכות הדבר הקדוש שעשיתם תזכו בקרוב לזרע של קימא, בנים ונכדים צדיקים, שהשכינה הקדושה תשרה אצלכם בבית, שיהיה אצלכם שלום ושלחה, אהבה ואחווה ותשארו מקשרים כל ימי חייכם לצדיקים קדושים.

ראש הישיבה שלכם.

...

חבל לבלות זמן יקר על דברים שלא נשארים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, כ' טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

תתחזק בעבודתך הקדושה, הן עם התלמוד תורה; תחזק את המלמדים, תן להם הרגשה טובה. זה הרי עבודה קשה ומפרכת להיות מלמד; מצד אחד אני מאד מקנא במלמד, הרי את השכר של המלמדים אין לשער, ומצד שני אני כלל לא מקנא בהם, בעבודה הקשה והמפרכת עם הילדים כשאף אחד לא מעריך את העבודה הזאת.

לכן אבקש ממך מאד, תן לכל מלמד את ההרגשה שאנחנו מבינים ויודעים את העבודה שלהם. אם יש דברים לתקן - תאמר להם, אבל תן להם גם חיזוק והרגשה טובה.

תתחזק בעבודתך הקדושה של הפצת רבנו ז"ל, הן עם הגליון הנפלא ועם השאלות ותשובות באתר, עם הקנטרסים באידיש ועם הקו קול ברסלב. תבקש מהשם יתברך שתדע מה חשוב, במה ואיפה כדאי להשקיע את הזמן היקר, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה.

חבל לבלות זמן יקר על דברים שלא נשארים, על שלחנו של מוהרא"ש היה כתוב פתק: "הדבור הולך אל הרוחות, והכתב נשאר לדורות", במקום לבלות זמן עבור כל הרעיונות היפים והמתיקים של החברים - בזמן הזה היית יכול לסיים אשר בנחל, ולתרגם את האלף לך שלמה - את אלף הקנטרסים שמוהרא"ש השאיר לנו.

אני לא אומר מה לעשות, אני לא רוצה להתערב; אני רק אומר, תתבודד אם יש צורך לבלות את הדקות היקרות עבור זה.

יעזר השם יתברך שנוזקה לפעל בשביל עם ישראל כל ימי חיינו, שכל הדורות אחרינו גם יפעלו למען אחרים, שנוזקה לשמש את רבנו בנאמנות; שלא תהיה לנו שום פוגה אחרת אלא רק לפעל למען אחרים.

...

לעשות שמחות פשוטות, אבל בשכל

בעזרת ה' יתברך - ה' פרשת שמות, כ' טבת, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחי'

אני רוצה לבקש מכם, היות ואתם עוזרים במסירות רבה כאן בווייליאמסבורג בכל השמחות אצל אנשי שלומנו לארגן את הסעודה בחנם, על ידי זה שאוספים את כל המשפחות, כל אחד עושה משהו; זה כל כך נעים, כל כך מלא טעם. אני רוצה לבקש מכם, אולי אתם יכולים לעזור לי ליסד בקרית ברסלב - כזה דבר; שהמשפחות שם יעזרו לסעודה בשמחות, בר מצוה וכדומה.

צריכים ליסד את זה עם תקנות חזקות; מצד אחד שזה יהיה פשוט, לא מפרז, אי אפשר לעשות יקר; ומצד שני שזה לא יהיה צחוק, אי אפשר לתת בורקסים ישנים שכבר הפשרו והקפאו עשר פעמים.

תמנו אשה שתנהל את זה עם שכל ותבונה; אשה שיכולה לבקש מאחרות, שהיא גם תבין שאם משפחה מסרבת שלא יעשו עסק מזה וכו', אשה שתבין אחרים, שתחפש רק את הטוב אצל אחרים.

אשרי מי שעושה חסד עם אחרים ואשרי אלו שמתמשים באוצרות שלכם.

...

חדלו עוד מלהיות עניים, והיו משתמשים באוצרות שלכם

בעזרת השם יתברך - ערב שבת קדש פרשת שמות, כ' טבת, שנת ה'תשפ"ב לכבוד חברי היקרים, אנשי שלומנו, תלמידי היכל הקדש די בכל אתר ואתר ה' עליהם יחיו

מאד אבקש ממכם חברים אהובים ויקרים, תלמידי היכל הקדש, תתחזקו עם האוצרות שרבנו נתן לנו.

רבנו ז"ל ספר (ספורי מעשיות מעשה יג, משבעה בעטליקס, ביום הראשון) בתוך פך בא נשר גדול ודפק על המגדל, ואמר להם: "חדלו עוד מלהיות עניים; שובו אל האוצרות שלכם והיו משתמשים באוצרות שלכם". הנשר, זה מרמז כביכול על הקדוש ברוך הוא, שדופק על המגדל, המגדל הוא הצדיק, כמו שכתוב (משלי יח, י): "מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב". בתוך המגדל ישבו האנשים שנצלו מהספינה השבורה, כי כל האנשים האלו שבאים אל הצדיק עברו איזה דבר בחייהם שגרם להם להתקרב, כי אי אפשר להתקרב אל הצדיק כשלאים בישות וגאות, מוהרא"ש אומר, רק מי ששבור היטב בתוכו - הוא לוקח ליד את הספר אשר בנחל, רק הוא מרגיש את הטעם המתוק של קרבת אלקים.

כל אלו שהגיעו למגדל, לצדיק, הוא אמר להם: "חדלו עוד מלהיות עניים", הצדיק אומר לנו בשם הקדוש ברוך הוא: "שובו אל האוצרות שלכם והיו משתמשים באוצרות שלכם"; האדם בעצמו אינו יודע איזה אוצרות יש לו, הוא לא יודע לאיזה דרגות הוא יכול לזכות, עד שהקדוש ברוך הוא מרחם עליו, הצדיק מעיר אותו מהשינה ומעורר אותו: "תתחיל להשתמש בפיך, תדבר כמה דבורים אל השם יתברך, לך לבית הכנסת להתפלל שחרית, מנחה וערבית; קח חמש, משניות, גמרא ותאמר כמה מלים אל הקדוש ברוך הוא"; כל זמן שחיים אפשר לזכות לכאלה אוצרות אדירים.

לכל זה זוכים כשמתקרבים אל הצדיק.

מצינו, אצל עם ישראל במצרים, כל זמן שיוסף הצדיק היה חי - לא היה שעבוד מצרים, לא היו נסיונות. אם יש לאדם צדיק - הוא מתנהג ביראת שמים ובקדושה, הצדיק מפית חיות, הוא מפית תקנה; כשיוסף הצדיק הסתלק מהעולם, "וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא (שמות א, 1)", - אזי התחיל שעבוד מצרים, כל הצרות; וכן הוא עד היום הזה, כשאדם מקשר אל הצדיק - יש לו כח להיות ירא שמים וקדוש.

אנחנו צריכים לבקש מהשם יתברך כל יום שנשא אצל הצדיק, לא כמו פרעה, (רש"י שם, ח') "עשה עצמו כאלו לא ידע", - כך יהיה לנו כל טוב בזה ובכא; שלא תהיה לנו חלישות הדעת ונעזב את רבנו, כמו ר' ליפא שהיה סוחר גדול ויהודי פשוט, פעם הוא נסע ליריד גדול כדי לעשות עסקים, והוא חשב לעצמו שהוא ילך קדם אל רבנו לבקש ברכה, הוא היה בשבת אצל רבינו, ובמוצאי שבת בסעודה שלישית הוא כבר חכה בקצור רוח שרבינו כבר יסים לומר את התורה, כי הוא רצה לנסע ליריד להרויח כסף. והיות שרבנו ז"ל הרי ראה הכל, הוא רמז לו באמצע אמירת התורה שכתוב בתקוני זהר (תקון ג' מהתקונים האחרונים): "חזינת בהון בעותרא בהאי עלמא, ולבתר, קטילת בהון", כסף מחיך אל האדם בצעירותו ובסוף זה הורג את האדם; רבנו רצה לרמז בזה לר' ליפא שלא הכל זה כסף וכו', אבל ר' ליפא נעלב מזה, הוא עזב את רבנו ולא הגיע יותר.

שנים אחר כך רבי נתן פגש אותו, ושאל אותו: "ליפא, לאן ברחת, עמנו הייתם?!" ענה ואמר לו ר' ליפא: "רבנו ביש אותי", הוא התכונן לתורה שרבנו אמר אז ורמז לו בתורה הזו, אמר לו רבי נתן: "ליפא! רבי כזה עוזבים?! אם רבנו יקח קורת עץ עבה ויכה אותי גם לא אעזב אותו!" מכאן רואים שאדם צריך לעשות לעצמו חשבון: 'אני יודע מי אני ואני יודע היטב מה רבנו עשה בשבילי, אני יודע מה קבלתי ומה עוד אני מקבל עכשו מלהסתובב בהיכל הקדש; אפלו אם רבנו יכה אותי בגרון גם אז לא אעזב מקום כזה'.

שבת שמחה!

קָבַר רַחֵל אֵשֶׁת רַבִּי עֲקִיבָא זֶה לֹא נִכּוֹן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קִדְּשׁ פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת, כ' טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר, בְּנֵי בְּרַק

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ לִקְרֹא אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים שְׁלָךְ, טוֹב מְאֹד שְׁנִסַּעְתָּ עִם
הַחֲבֵרִים תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקִּדְּשׁ לְמִקּוּמוֹת הַקְּדוּשִׁים; שֶׁתַּפְּעֵל כָּל טוֹב וְיִישֵׁר
כַּח גְּדוּל שֶׁהַתְּפִלָּה עָלַי.

אֵתָּה כּוֹתֵב שֶׁאֶחָד מֵהַמִּקּוּמוֹת שֶׁהַתְּפִלָּתָם הִיָּה בְּקָבַר רַחֵל אֵשֶׁת רַבִּי
עֲקִיבָא; דַּע לָךְ שְׁנֵיהֶם הַמְצָאָה וְסִפּוּר סִבְתָּא. מִיִּשְׁהוּ הַעֲמִיד שְׁלֹט גְּדוּל: "קָבַר
רַחֵל אֵשֶׁת רַבִּי עֲקִיבָא", כָּל מִי שֶׁעוֹבֵר בְּטַבְּרֵיהּ בְּדֶרֶךְ לְקָבַר שֶׁל רַבִּי מְאִיר
בַּעַל הַנֶּס רוֹאֶה אֶת הַשְּׁלֹט הַגְּדוּל: "קָבַר רַחֵל אֵשֶׁת רַבִּי עֲקִיבָא", חוֹשְׁבִים
שֵׁישׁ שֵׁם קָבַר וְהוֹלְכִים לְהַתְּפַלֵּל שָׁם; זֶה דְּבַר חֲדָשׁ, סִפּוּר סִבְתָּא מְצוּן
מֵהָאֲצַבַּע.

תִּמְסַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְ ... גְּרוֹ יְאִיר; תִּגִּיד לוֹ שֶׁאֲנִי מְאֹד נִהְנֶה שֶׁהוּא
עֹשֶׂה אֶת הַסִּיּוּם שְׁלוֹ עַל חֲצֵי ש"ס בִּיבְנָאֵל בְּצִיּוּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגָּן
עָלֵינוּ.

תִּמְסַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְ ... גְּרוֹ יְאִיר.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

דִּיקָא עַל יְדֵי יְלָדִים שְׁלוֹם הַבַּיִת מִתְחַזֵּק

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קִדְּשׁ פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת, כ' טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַ שְׁיֵישׁ לָךְ שְׁלוֹם בַּיִת טוֹב וְאֵשֶׁתְךָ אוֹמֶרֶת שֶׁהִיא מְאֹד
מְרַצָּה מְמֶךָ. חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (יְלָקוּט מִשְׁלֵי, רַמְזוֹ תַתְּקִלוּ): "אֲשֶׁרִי

אדם שאשתו מעידתו", אשרי האדם שאשתו אומרת עליו שהוא ירא שמים, שהוא צדיק.

תִּרְקַד מִשְׁמַחָה שֵׁשׁ חֲדָשׁוֹת טוֹבוֹת, אַתָּם מְצַפִּים לְמִזְל טוֹב; דִּיקָא עַל יְדֵי יְלָדִים הַשְּׁלוּם מִתְחַזֵּק, וְהַקָּשֶׁר - הוּא קָשֶׁר שֶׁל קִימָא, יְלָדִים גּוֹרְמִים שְׂיִתְחִילוּ לְהַכִּיר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי. זֶה לֹא נִכוּן מֵה שְׂאֵתָה אוֹמֵר שֶׁבְקָשִׁי הִתְחַתַּנְתָּ, אַתָּה עֲדִין לֹא מְכִיר אֶת אֲשֶׁתְךָ וּבְכָר אַתָּם מְצַפִּים וְכוּ'; מִי הַכְּנִיס לָךְ אֶת הַשְּׁטוּיוֹת הָאֵלֶּה שְׁצָרִיכִים קֹדֶם לְהַכִּיר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְשֶׁהַיְלָדִים מְפָרְעִים לְהַפְרוֹת?! הַשְּׁיטוֹת וְהַדְּעוֹת הָאֵלוּ בָּאוֹת מֵהַלִּיבְרָלִים, אֲנָשִׁים שֶׁמְשַׁבְּשִׁים אֶת הַדְּרָךְ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, זֶה שֶׁקָּרָא אֶחָד גְּדוֹל, בְּלֵי יְלָדִים הַחַיִּים אֵינָם חַיִּים כָּלֵל. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ע"א, ו) מִי שֶׁאֵינֶן לוֹ יְלָדִים נִחְשָׁב כְּמֵת; אוֹי וְאָבוֹי לְזוּגוֹת הַצְּעִירִים שֶׁהוֹלְכִים שׁוֹלָל וּמוֹנְעִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ' בְּגַלֵּל הַטְּפָשׁוֹת שֶׁל לְהַכִּיר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי רַק עַל יְדֵי יְלָדִים מְכִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

עוֹד פְּעַם, תִּרְקַד מִשְׁמַחָה; תוֹדָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁעוֹד מְעַט תִּתְחִיל לְהַכִּיר אֶת אֲשֶׁתְךָ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לְהַשְׁכִּיר דִּירָה בְּמַחִיר שֶׁהַהֲנָהֳלָה קָבְעָה עִכְשָׁו

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שִׁבְתָּ קִדְשׁ פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, כ' טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

מֵה שְׁלוֹמֶךָ יְקִירִי ... ?

אֲנִי מְחַכֶּה לְשַׁמֵּעַ מִמֶּךָ, כְּבָר מִזְמַן לֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ; אֲנִי מִתְפַּלֵּל כָּל יוֹם בְּשִׁבְלֶךָ וְאֲנִי עוֹשֶׂה מֵה שֶׁאֲנִי יְכוֹל בְּשִׁבִיל הַשְּׂדוּף שֶׁלָּךְ, אֲנִי מְקַוֶּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ הַטוֹב, הַשְּׂדִכָן שֶׁלָּךְ - בְּקָרוֹב.

לְגַבֵּי הַדִּירָה שֶׁלָּךְ וְכוּ'; מִשְׁפַּחַת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר מֵאֵד רוֹצִים לְבוֹא לְגוֹר בְּקַרְיָה. אֲנִי לֹא צָרִיךְ לֹמַר לָךְ מִי הֵם, הֵם אֲנָשִׁים חֲשׂוּבִים מְאֹד, הֵם מְחַמְשׁ

המשפחות הראשונות שפתחו את מוסדות היכל הקדש בארצות הברית. הם אומרים לי שהם מאד היו רוצים לשכר את הדירה שלך, אבל הם אומרים לי שהם עומדים בינך לבין ההנהלה; הם מסכימים לשלם את המחיר שאתה מבקש, אבל ההנהלה לא מרשה להעלות את המחיר, לא יקבלו את הילדים שלהם במוסד.

לכן אני שואל אותך אם היית מסכים להשפיר את הדירה שלך במחיר שההנהלה קבעה עכשו - כך תעשה טובה גדולה הן בשבילם והן בשביל כל הקריה. הם יוסיפו הרבה ליפי של הקריה, וזה גם יהיה זכות עבורך, זה בבחינת הכנסת אורחים, וגם שכלם יקשיבו להנהלה; באמת, ההנהלה, הם לעצמם - לא רוצים כלום, הם כאן כדי לעשות את רצוני, כדי שתהיה קריה יפה, מקום שאפשר לגור בו ברוגע ובאשר.

אלו שמתסיסים נגד ההנהלה - הם אנשים אכולי כאב על עצמם; כך זה בכל מקום בכל הקהלות הקדושות בישראל, המתסיסים הם אנשים ממרמרים, אנשים בלי שלום בית, אנשים שלא רוצים לחיות.

תתחזק בלמוד חמש ותרגום בכל יום, כמו כן תלמד משניות, ועל דף גמרא תמסר נפשך, שזה יהיה אצלך חק קבוע, כמו הנחת תפלין. גמרא הוא אש בשביל הסמ"ך מ"ם, היא שורפת אותו, הוא לא יכול לסבול למוד גמרא, את הכל הוא ירשה לעשות העקר שלא יפתחו את הגמרא. שבת שמחה.

...

סעודה שלישית זה זמן של תקון המעשים, זמן של תשובה,

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר, ברכפלד

קבלתי את מכתבך.

זה בדיוק להפך; סעודה שלישית זה לא זמן לשבת עם המשפחה,

סעודה שלישית זה זמן של תקון המעשים, זמן של תשובה, רצוא דרעווין.

אם אשתך לא רוצה שתלך לסעודה שלישית, היא אומרת שאתה כבר הולך באמצע השבוע לחבורה להתחזק, מספיק ללכת פעם בשבוע - תעשה ההפך, לך לסעודה שלישית, ובאמצע השבוע אם היא רוצה, תשאר בבית.

מוהרא"ש מספר (אשר בנחל חלק מזו, מכתב ח אלפים תקפח) ומנהג ישראל מהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו להתאסף בסעודה שלישית, על פי מעשה שהיה. פעם אחת ראה יהודי פשוט מסתובב בעת סעודה שלישית ומחפש מנגן, והנה מצא הלה יהודי ובקשו להצטרף למנגן, מצא עוד יהודי ובקשו להצטרף גם כן, והנה פגש בבעל שם טוב הקדוש ולא הפירו ואמר לו: "ר' איד, אני צריך מנגן, רוצה להיות עשירי?" ונכנס הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ומה ראה? שהיהודי הזה נותן לכל אחד לחם משנה, ונוטלים ידים ואוכלים סעודה שלישית, ואחר כך מתחילים לשיר, עד שהגיע הזמן וברכו ברכת המזון והתפללו ערבית. שאל הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו את היהודי: "מדוע כל כך חשוב היה לך, שיהיה מנגן בעת סעודה שלישית?" וענה ואמר: "ידוע, אשר קדם שיוצאת הנשמה מזה העולם, זו זכות גדולה שנמצא שם מנגן, כי חכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין לט): 'על כל פי עשרה שכינתא שריא', איפה שיש מנגן של עשרה, שם נמצאת השכינה הקדושה, ומאד מקפידים על כך ובפרט צדיקים. והנה בשבת מקבל כל יהודי נשמה יתרה, ובמוצאי שבת מאבד אותה ויוצאת ממנו, ולכן אני רוצה שהנשמה תצא בנוכחות מנגן". ומאז כששמע דבר זה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, תקן בין תלמידיו, שבעת סעודה שלישית יתקבצו יחד. וכך נוהגים החסידים בכל הדורות, שמקפידים בסעודה שלישית לשבת בצותא, ומדברים אז דבורי תורה, ומספרים ספורי צדיקים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

פרוטה ופרוטה מצטרפת

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ג טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

אני רוצה לבקש ממך, אם יש לך בבית קפה עם כספי צדקה של מוסדותינו - תביא לי את זה כשאתה בא לשעור, או תשלח עם מישהו.

כמו כן תביא את קפת הצדקה מהרכב שלך ומהמשרד; יש לי בשבילך קפות חדשות, בשביל הבית, המשרד והרכב. פי נפילתי כעת לחובות חדשים, אני צריך כל קפה, פרוטה ופרוטה מצטרפת.

עוד משהו, אם אתה מחפש מקום לאן לברח מצער ובעיות - תברח אל התורה. קח חמש ותעבר על הפרשה, קח משניות ותלמד כמה פרקים משניות; אפלו שאתה לא מבין - תאמר את המלים. קח גמרא ותלמד גמרא, תאמר את המלים של התורה הקדושה, זה לונה אותך בעולם הזה ובעולם הבא, כפי ששלמה המלך אומר (משלי ו, כב): "בהתהלךך תנחה אתך", בעולם הזה התורה תלונה אותך, "בשכבך תשמר עליך", בקבר - התורה תשמר עליך מכל רע, ו"הקיצות היא תשיחך", והתורה תהיה עבורך מליץ ישר בבית דין של מעלה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

יישר כח על התרומה היפה עבור הפולל

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ג טבת, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

שמעתי מהאברך .. גרו יאיר שנתת צדקה לכולל שלנו; נתת עשרים אלף דולר. קודם כל אני מודה לך על העזרה לאברכים היקרים שלומדים בהתמדה עצומה, וגם על העזרה עבורי באופן אישי; פי בחדש שאין כסף לשלם - אני צריך להכנס לתמונה, אני צריך לדאג להשיג את המשכורת שלהם, עכשו יש לנו מספיק בשביל עוד חדשים לשלם להם. הקדוש ברוך

הוא יתן לך שפע גדול, שתוכל לתת בקרוב כפול ומשולש פי כמה.
תמסר דרישת שלום לאחידך ... גרו יאיר, הוא עוזר לי מאד ברחב לב.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תשאל את כל השאלות מהמורה צדק שליט"א

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ג טבת, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

יישר פח גדול על העזרה הכל כף מסורה במוסד.

לגבי השאלה איך להכשיר וכו'; מניתי מורה צדק לקהלה, אז אני
רוצה לבקש ממך שתשאל את כל השאלות למורה צדק שליט"א; הן
השאלות הפרטיות שלך והן השאלות לגבי המוסד.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מה לעשות לטובת הנשמה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... גרו יאיר

אשתך הקדישה את חייה בשביל תורה, היא בשלה לבחורים ביישיבה,
היא התמסרה ליישיבה בלב ונפש, עכשו היא למעלה בגן עדן במקום טוב.
אני כותב לך את זה כי אני שומע שאתה עושה תעניות ואתה עושה כל
מיני דברים לעלוי נשמתה; אל תעשה את הדברים האלו, אתה יודע שרבנו
לא רצה שנצוים. רבנו אמר (עין חיי מוהר"ן, סימן תצא): "מי שיודע ממני - אין
צריך להתענות, ומי שאינו יודע ממני - לא יועילו לו התעניות", אם יודעים
מרבנו ז"ל, מהעצות שלו - אפשר לאכול, לישן, ולהיות דבוקים בהשם
יתברך.

צְדָקָה הִיא דְבַר גְּדוֹל עֲבוּר הַנְּשֻׁמָּה וְלִמּוּד תּוֹרָה הוּא דְבַר גְּדוֹל עֲבוּר
נְשֻׁמָּה, אֲבָל אֵת הַתַּעֲנִיּוֹת - זֶה תַּעֲזֹב.

קַח אֵת הָעֵצָה שֶׁל רַבְּנוּ, הָעֵצָה שֶׁמְשִׁיחַ יְכַנִּיס בְּעוֹלָם; תִּתְּבוּדֵד לְהֵשֵׁם
יִתְּבַרֵךְ, תִּדְבַּר אֱלֹוֵי בִּשְׁפָה שְׁלֵף, תִּסְפֹּר לוֹ מַה שֶׁמִּנַּח לָךְ עַל הַלֵּב, תִּבְקֶשׁ
מִמֶּנּוּ שִׁירְחֵם עֲלֶיךָ, שִׁיקְרַב אוֹתְךָ אֱלֹוֵי, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
תִּרְחֵם עָלַי, עֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה, שְׂלֵא אָסִיחַ דַּעֲתִי מִמֶּךָ, שְׂתַּמִּיד אֲחֻשֵׁב
רַק מִמֶּךָ"; כִּף תִּדְבַּר אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, זֶה הַדְּבַר הַכִּי גְּדוֹל, הָעֲבוּדָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטִי מוֹהֵר"ן חֵלֶק ב', סִימָן כה): "הַתְּבוּדוֹת הֵיא מַעֲלָה
עֲלִיוֹנָה וְגְדוֹלָה מִן הַכֹּל".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

בערות השם תכיר

עצתו אמונה

אלהים

לתהייר ממצג שנים רעים - (השא)

הצילו ! ! ! !

יש לו סכין ! ! ! ! !

הגיע ערבי, הוא צועק: "אאללה הוא אאכברר
" ! ! !

אף אחד לא מבין מה הוא אומר, אף אחד לא יודע על
מה הוא מדבר, הוא עומד בכעס, מנוף בחרבו, הוא
רק רוצה לדבר עם רבנו.

ילדים יקרים, הספור הזה קרה כשרבנו היה בארץ
ישׂראל, רבנו הגיע לעיר חיפה, ואז קרה הספור הזה.
ערבי צעיר הגיע לדבר עם רבנו, רבנו לא הבין מה הוא
מדבר, הערבי הגיע כל יום, גם בבקר וגם בערב, בכל
סעודה שרבנו ישב עם האורחים הערבי הגיע, הוא
אהב מאד את רבנו.

עד שפעם אחת הוא נכנס בכעס גדול עם סכין, הוא

התחיל לצעק צעקות נוראות, רבנו לא ידע מה הוא רוצה; היתה שם אשה מהעיר וולחי, כשהערבי הלך משם היא אמרה לרבנו: "למען השם תברחו מפאן, הערבי צועק שהוא רוצה להלחם בכם, תברחו...!"

תברחו!

רבנו מיד ברח לביתו של רבי זאב וואלף מטשערני-אוסטרָאה; הצדיק היה גר אז בחיפה, רבנו התחבא אצלו בבית, וכך רבנו נצל.

ילדים אתם יודעים מה הערבי רצה? ומי הוא היה?

הַעֲרָבִי הַזֶּה הָיָה הַסֵּמֶן מ"ם, הוּא הַתְּחַפֵּשׁ לְעֲרָבִי,
 הוּא רָצָה לְהִרְגֹת אֶת רַבֵּנוּ, כִּי הוּא שָׁנָא מְאֹד אֶת רַבֵּנוּ.
 רַבֵּנוּ סָפַר, שֶׁהַסֵּמֶן מ"ם אָמַר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ: "אִם
 הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל רַבֵּנוּ יוֹרֶדֶת לְעוֹלָם, לָמָּה בָּרַאת אֹתִי?
 הָעֵנִיךְ שְׁלִי הוּא לְהִרְחִיק אֲנָשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְרַבֵּנוּ
 - לוֹ יֵשׁ כַּח לְהַחְזִיר אֶת כָּל אֶחָד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ"; רַבֵּנוּ
 מִרְאָה לָנוּ אֶת הַרְחָמָנוּת שֶׁל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּדִי שְׁנַחֲזֹר
 בְּתִשׁוּבָה.

הַמֶּשֶׁךְ יָבוֹא בַּשְּׁבוּעַת הַבָּא אִם יִרְצָה הֵשֵׁם.

